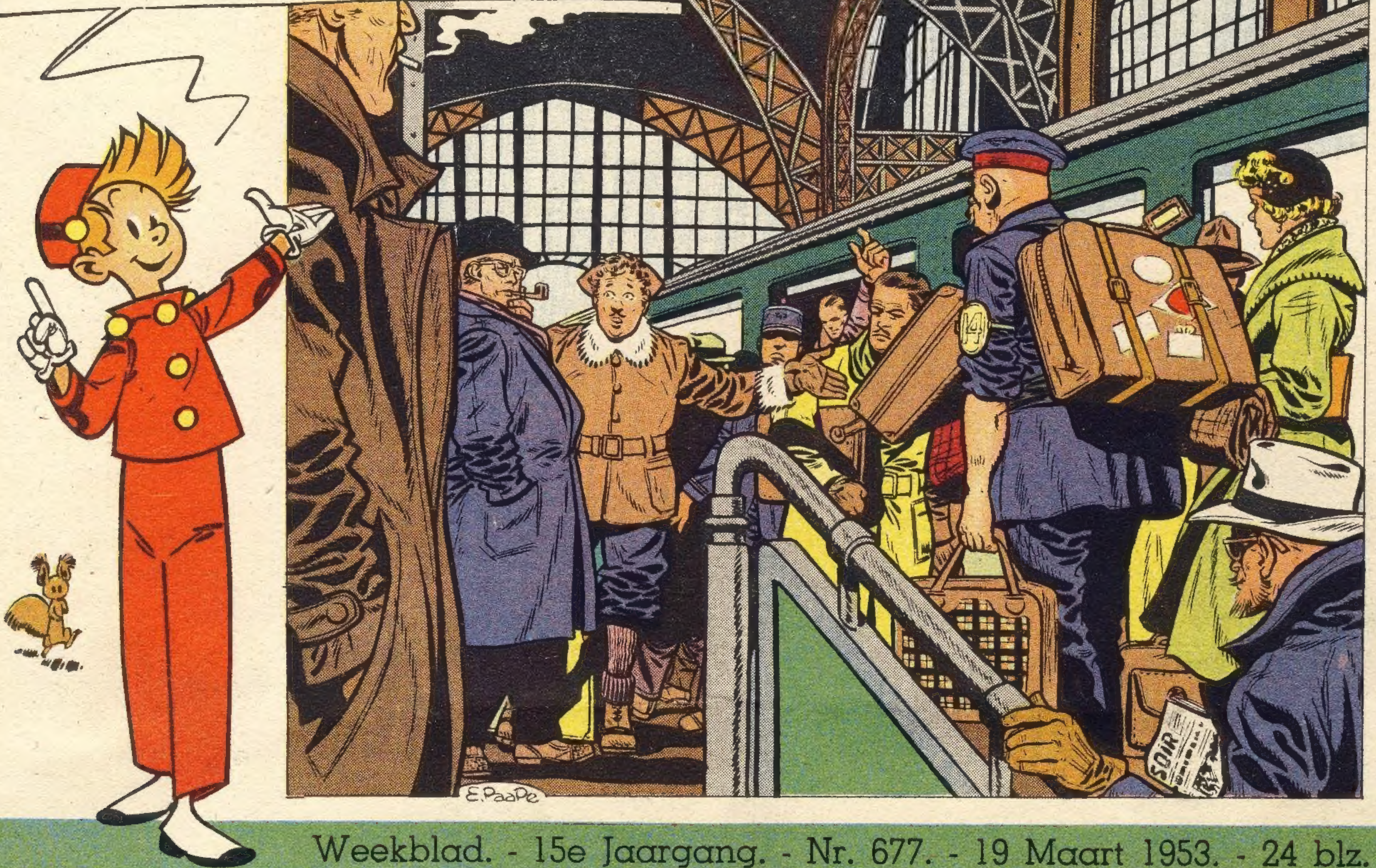

OP HET PERRON STAAT DE COMMISSA-
RIS OP KORDAAT TE WACHTEN MET
ZIJN PAPIEREN... DE TREIN NAAR
POLDÉVIE STAAT AL ONDER STOOM EN
KORDAAT IS ER NOG NIET. WAT ZOU
ER GEBEURD ZIJN?... WIL JE DAT
GRAAG WETEN, LEES DAN HET BOEKEN-
DE VERHAAL: DE SUPER-GAMMASTRAAL.

ROBBEDOES

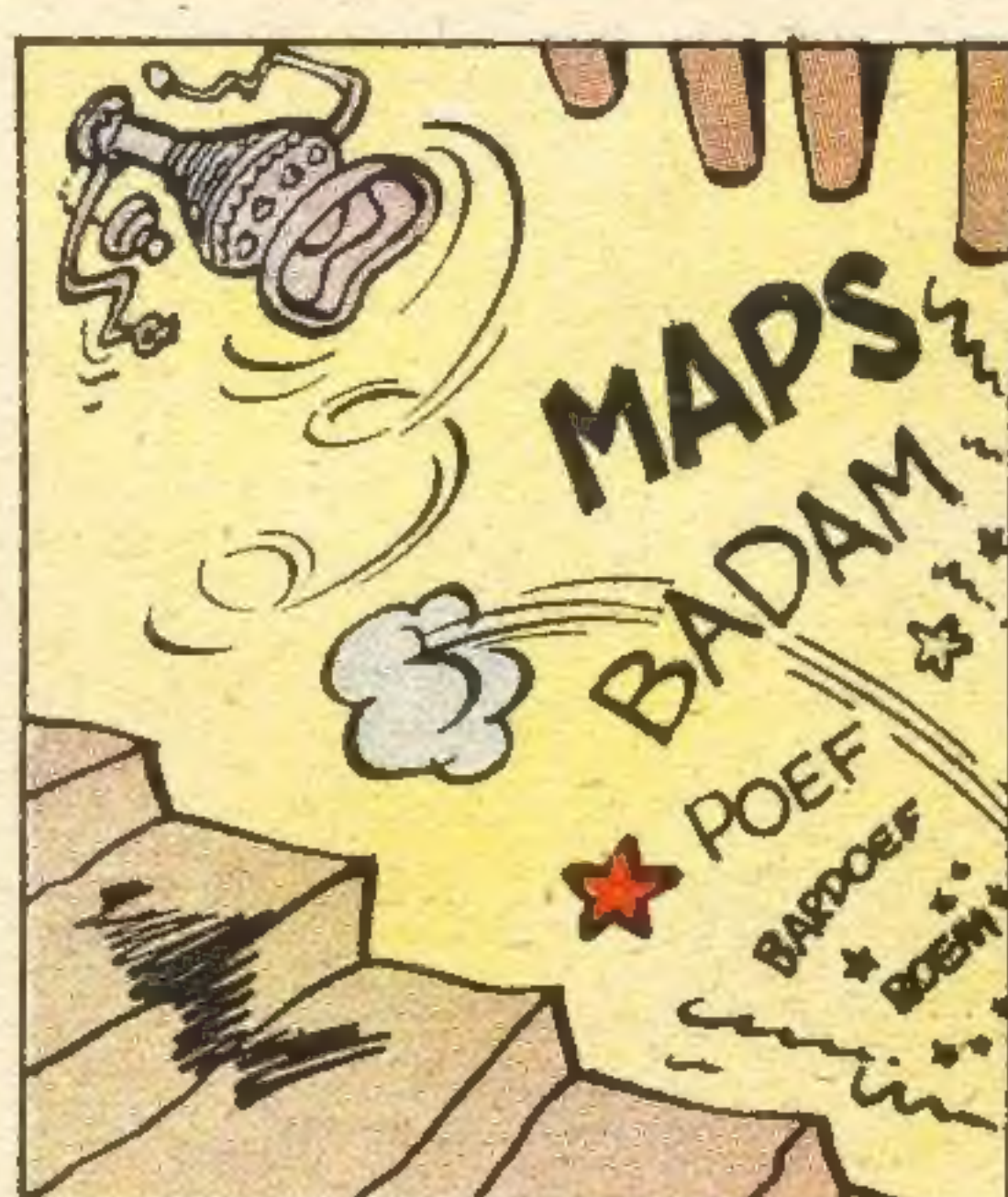
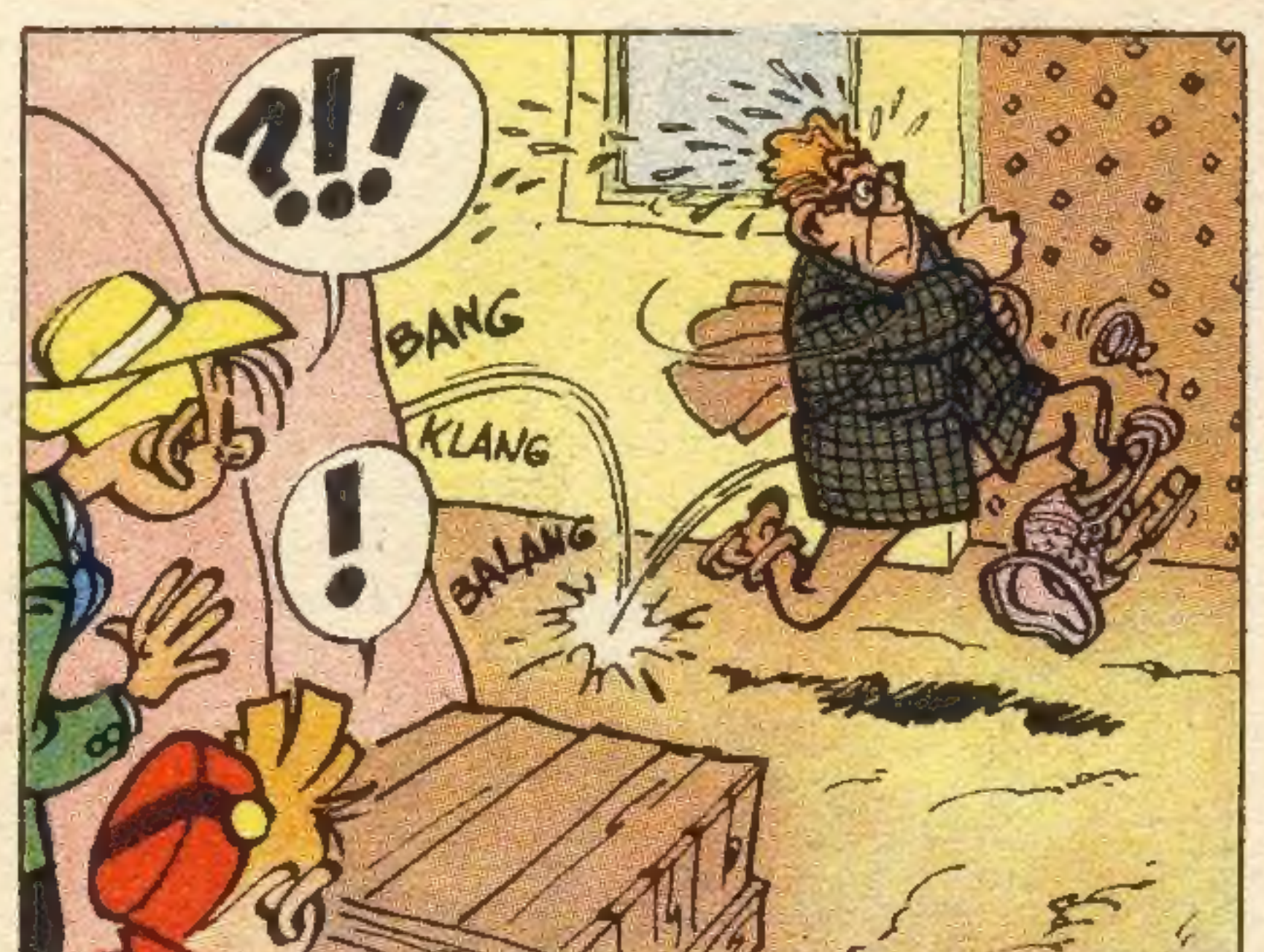
NEDERLAND : Abonnés : 30 ct. ; losse nummers : 35 ct.

Weekblad. - 15e Jaargang. - Nr. 677. - 19 Maart 1953. - 24 blz.

ROBBEDOES EN DE TARBOTMOTOREN

NU ZET ER EEN WILDE ACHTERVOLGING
IN DOOR DE DOOLHOF VAN WINKELTJES
IN SIDI-BOE-BOEK. ROBBEDOES EN
KWABBERNOOT LIJKT HET ZICH IN VEILIG-
HEID TE STELLEN, MAAR...

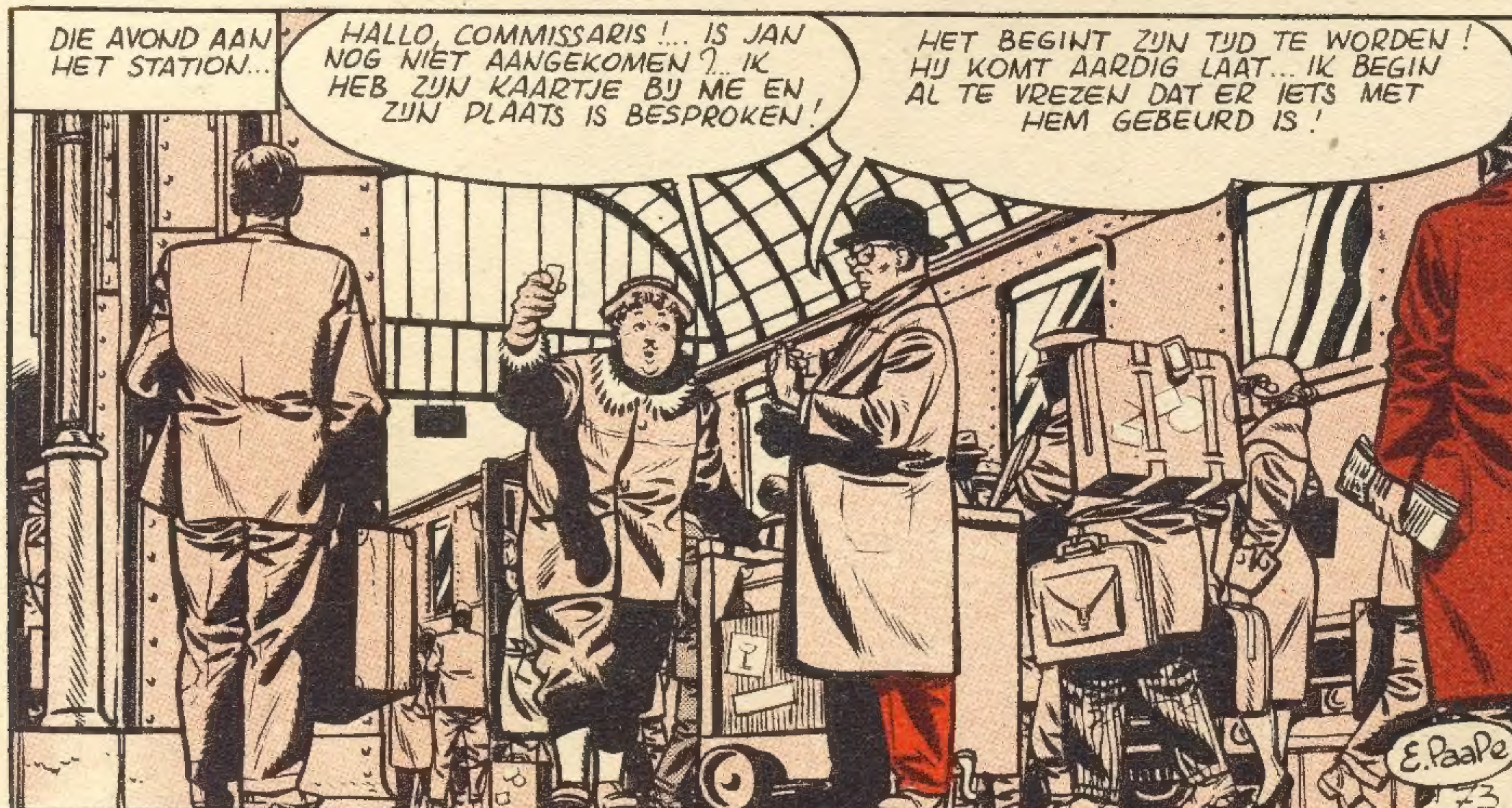

HET SPEURDERSWERK VAN JAN KORDAAT

DE DODENDE STRAAL

DE DAG VAN HET VERTREK IS AANGEBROKEN... DE TREIN GAAT VERTREKKEN, JAN IS ER NOG NIET... ZIJN VIJANDEN LIGGEN OP DE LOER...

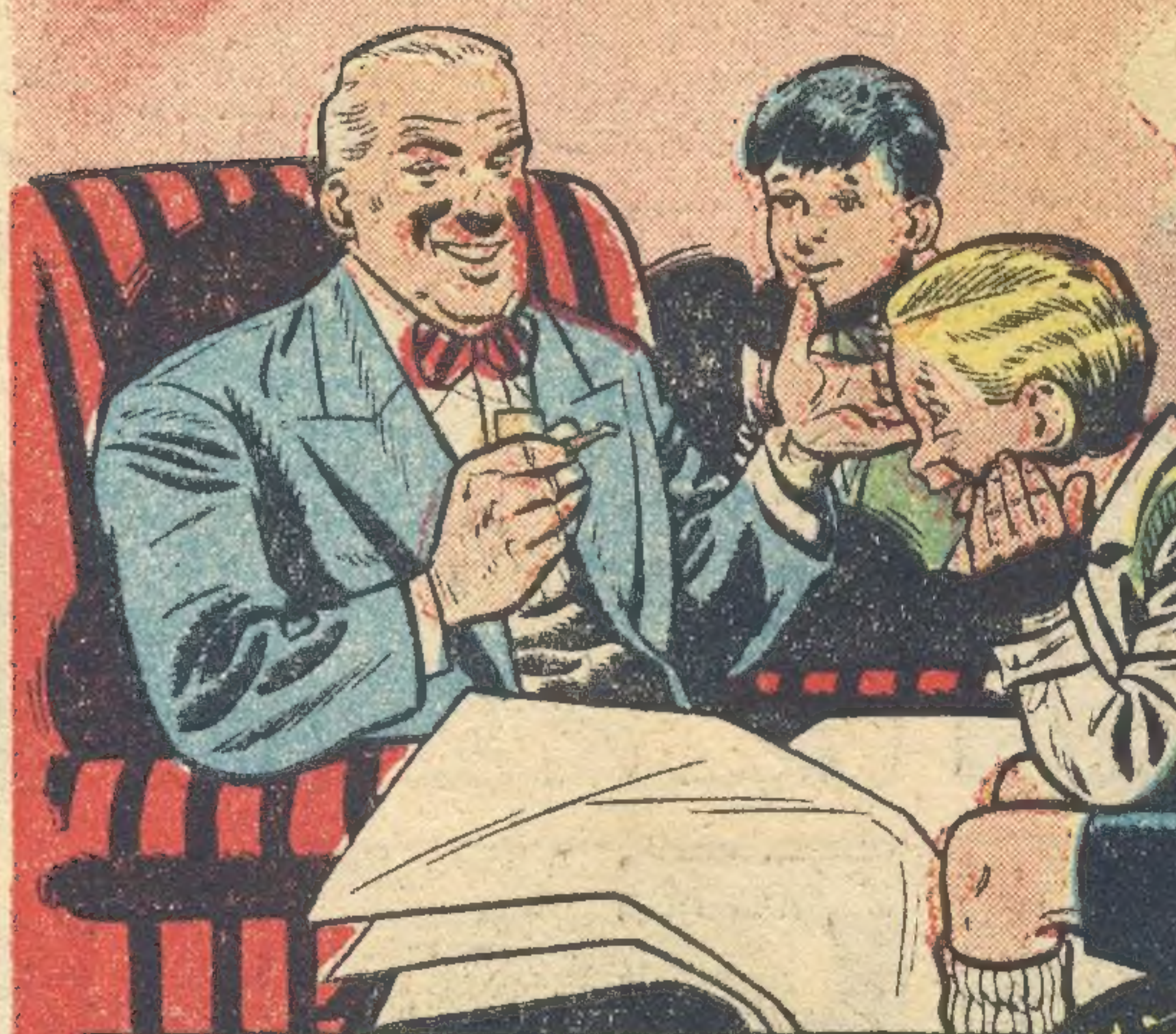

De mooiste Geschenken voor PASEN

Van de tijd der zeilschepen tot in onze dagen... De pakkendste bladzijden uit het leven der zeehelden.

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Een heel nieuw genre, waarin op boeiende manier personen en feiten uit heden en verleden in beeld worden gebracht... Leerszaam en toch levendiger en kleuriger dan de beste avonturenverhalen!

PRIJS: 20 Fr.

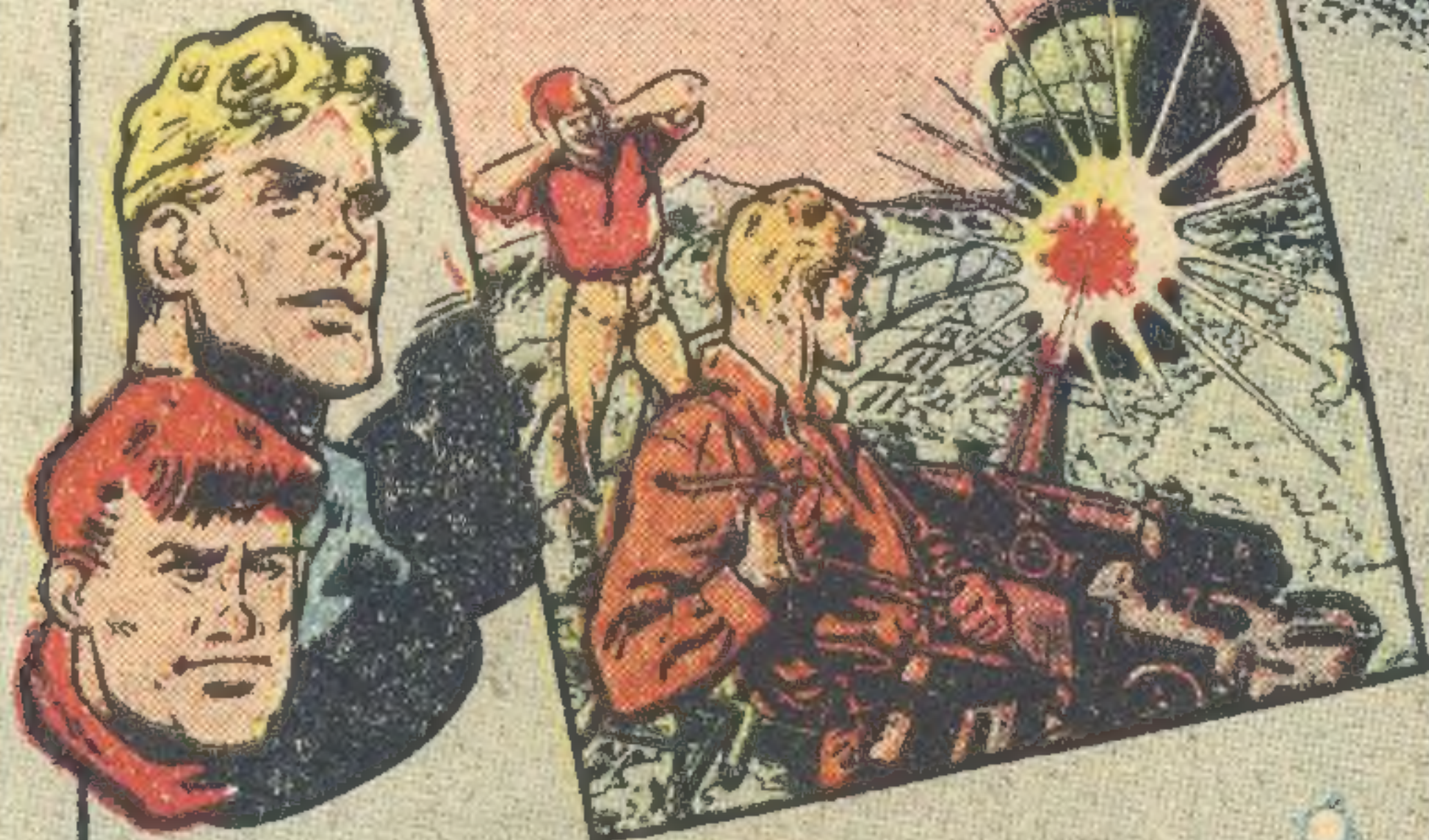

Het wonderbare leven van enkele mannen, wier streven de mensheid onschatbare diensten heeft bewezen: Amundsen, Schweitzer, Scott en anderen!

Twee onverschrokken, steeds opgeruimde waaghalsen binden de strijd aan met een geheimzinnige internationale smokkelbende, die met haar ondergrondse diep in een seegrot wegschuift en daar ongestoerd kommissies en politie tot verrassende ontwikkelingen afdruipende gebeurtenissen!

PRIJS: 20 Fr.

DE ELALVE SPORWER de GEHEIMZINNIGE VIJAND

En de boeiende Robbedoesalbums,

die elk 12 of 15 ingebonden nummers van het populaire jeugdblad bevatten. Wie deze albums geregeld aanschaf, legt aldus voor zijn kinderen een bibliotheekje aan, waarmee ze eindeloos veel pret zullen beleven. Boelverhalen, wetenswaardigheden, spelletjes, gewone verhalen en talrijke boeiende kronieken wisselen elkaar af in bonte verscheidenheid. Een Robbedoesalbum is een ware schat voor iedere jongen of meisje.

Mog verkrijgbaar: Nrs. 20 tot 30:

PRIJS: 50 Fr.

Nrs. 32 tot 36:

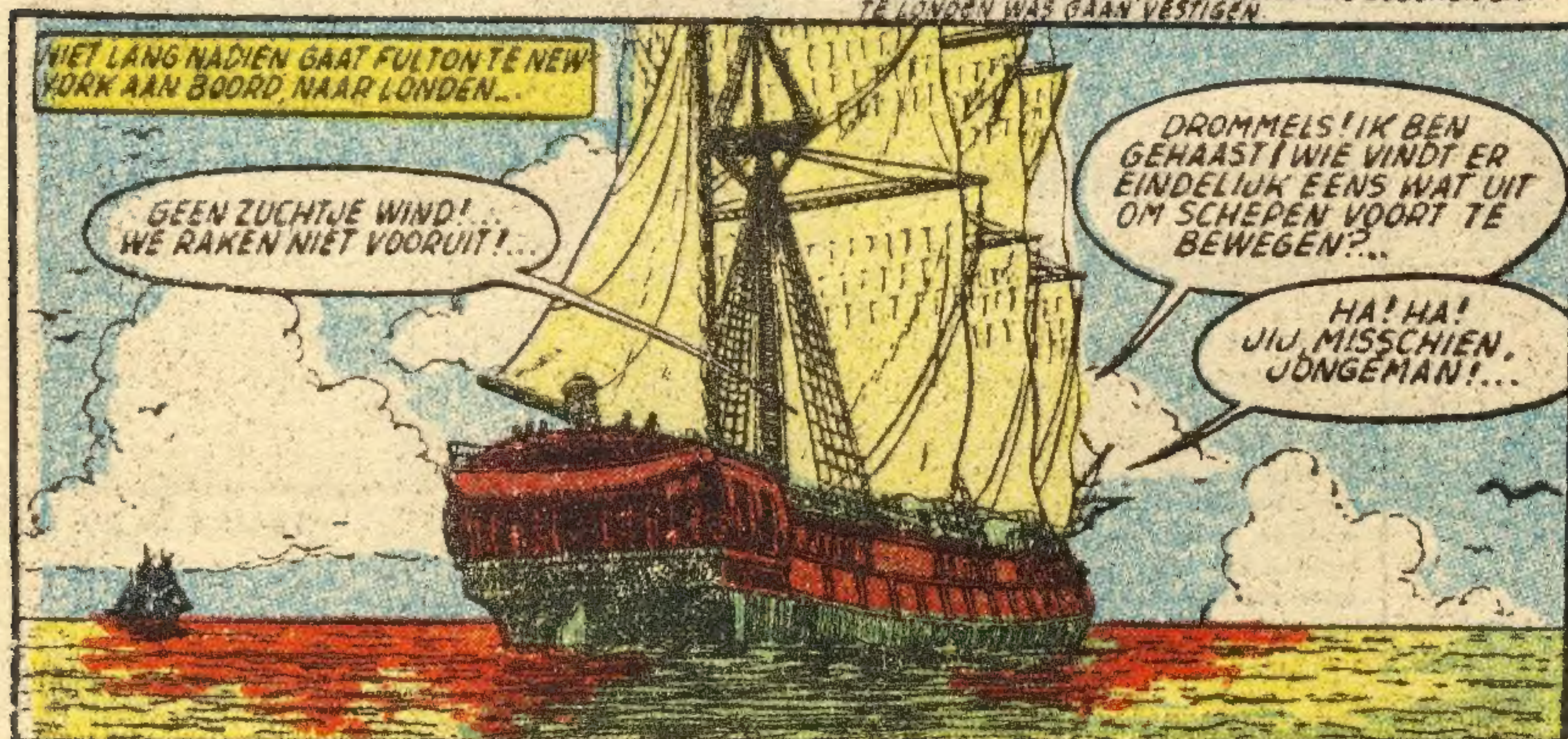
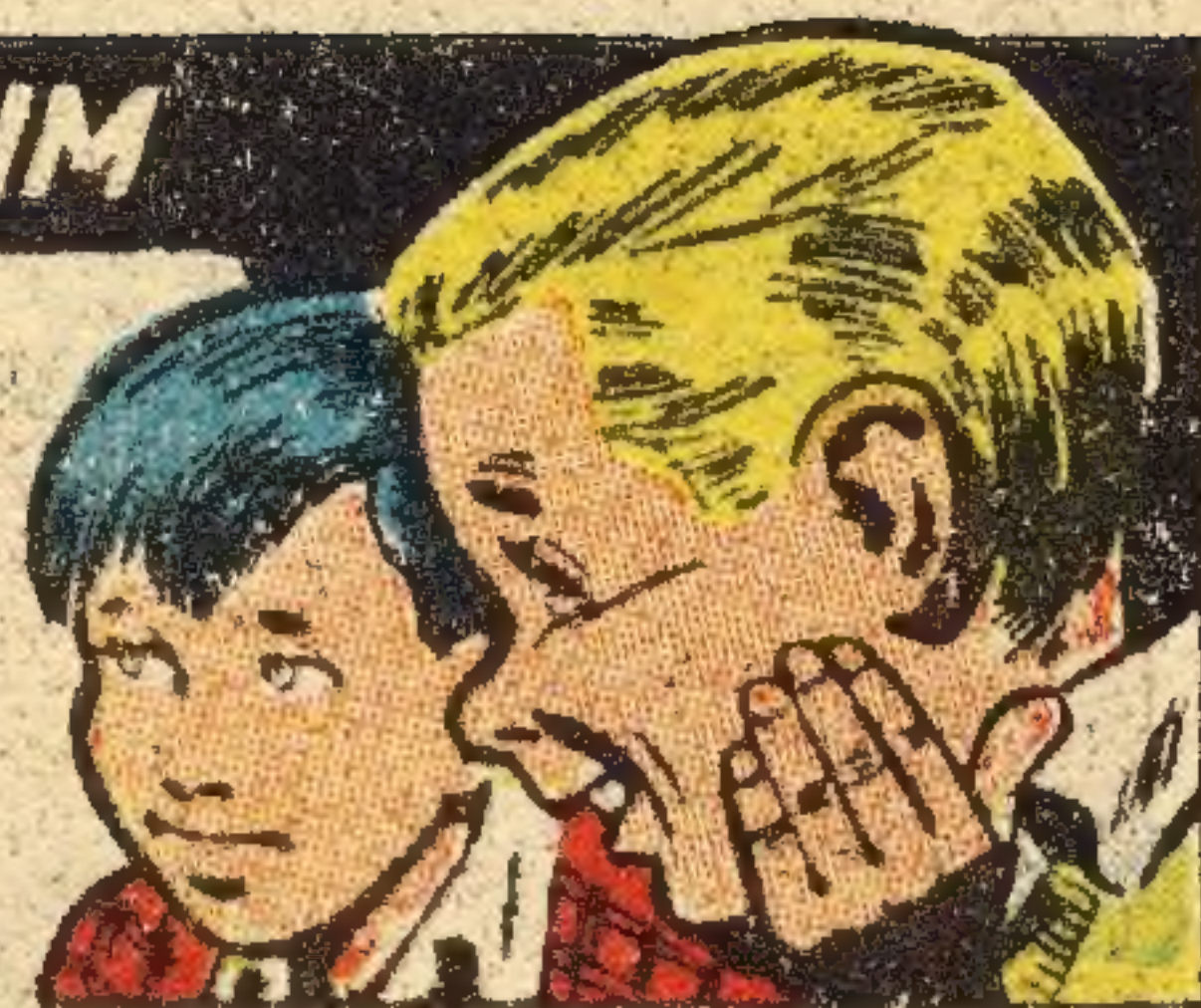
PRIJS: 65 Fr.

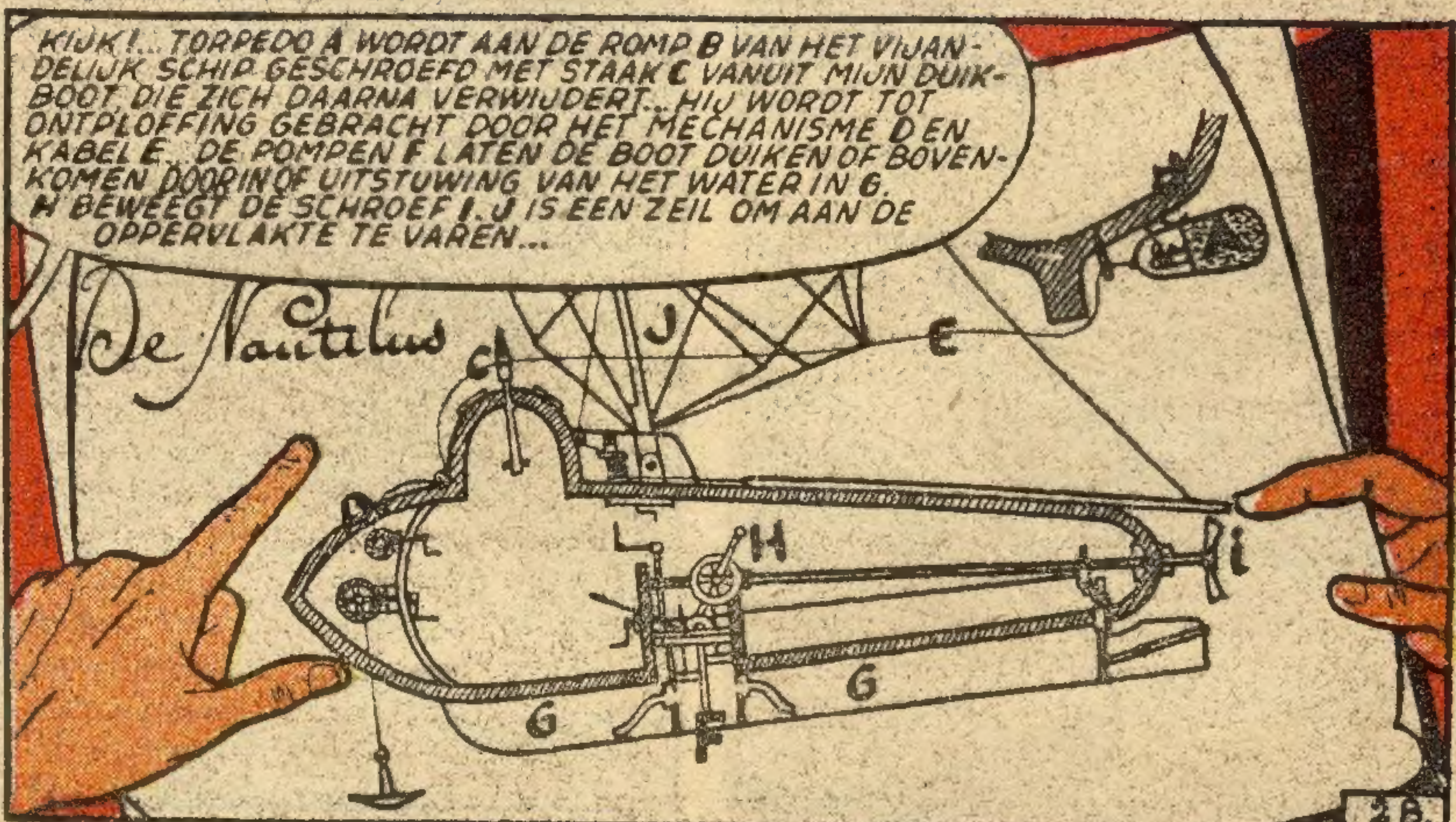

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

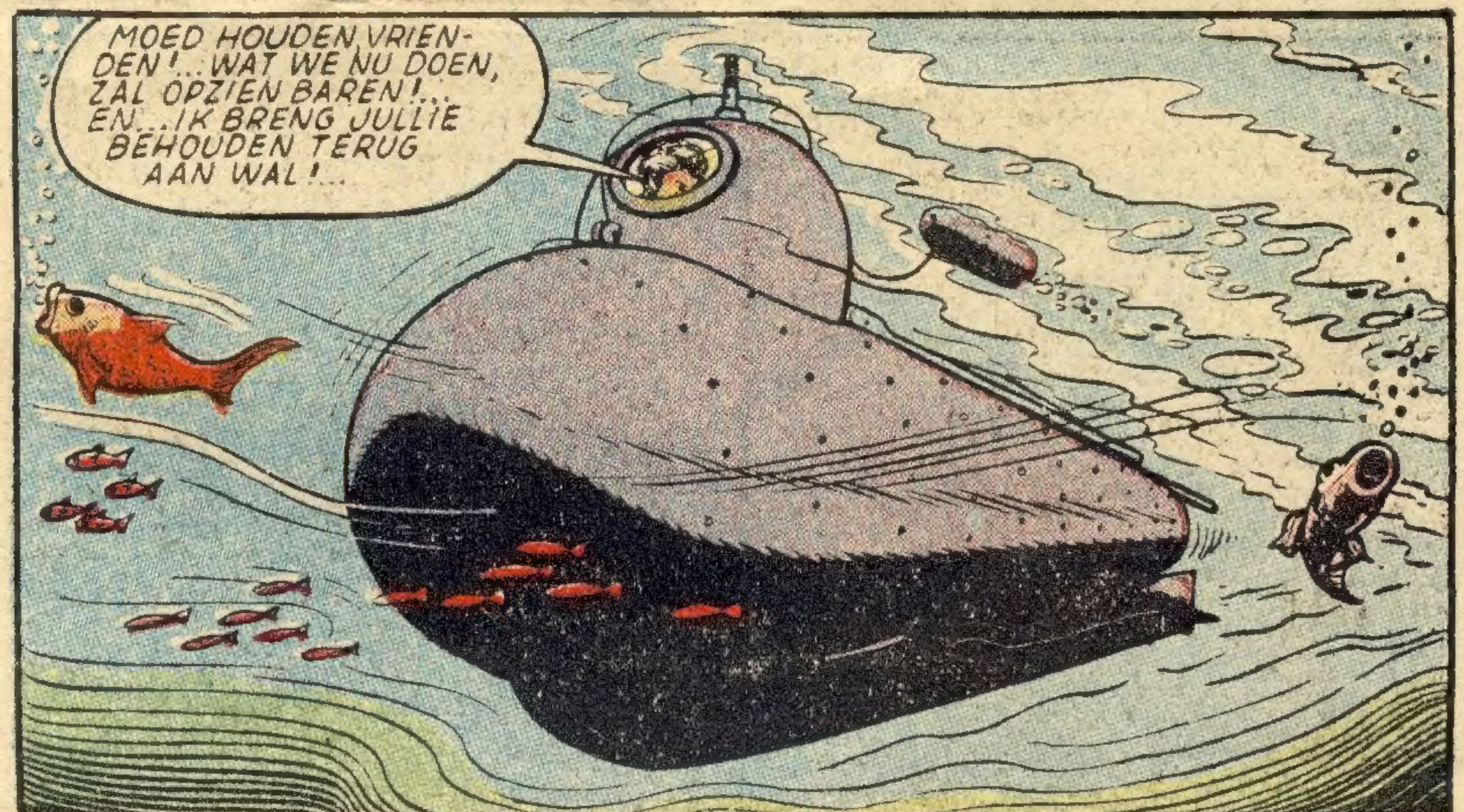
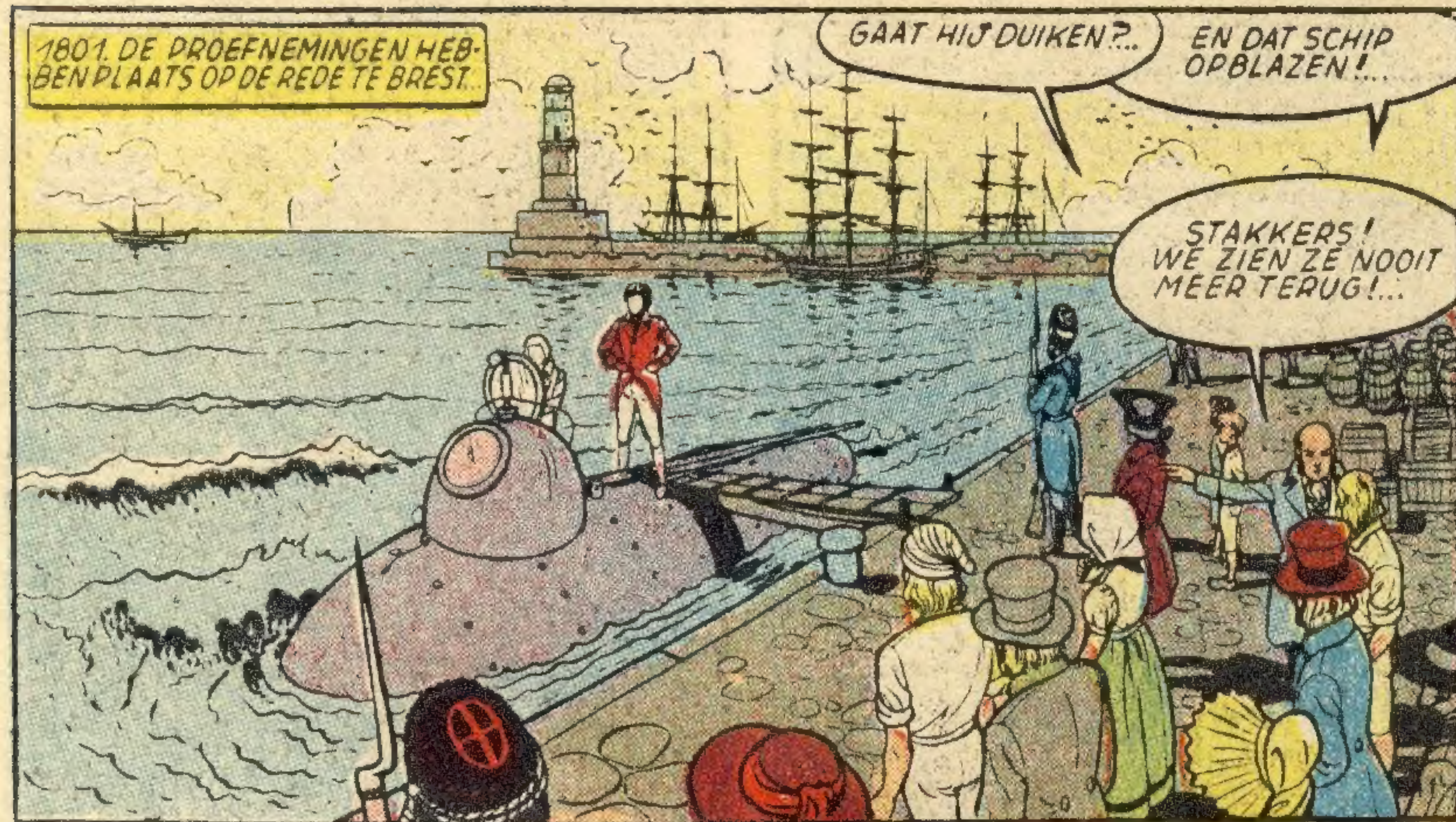
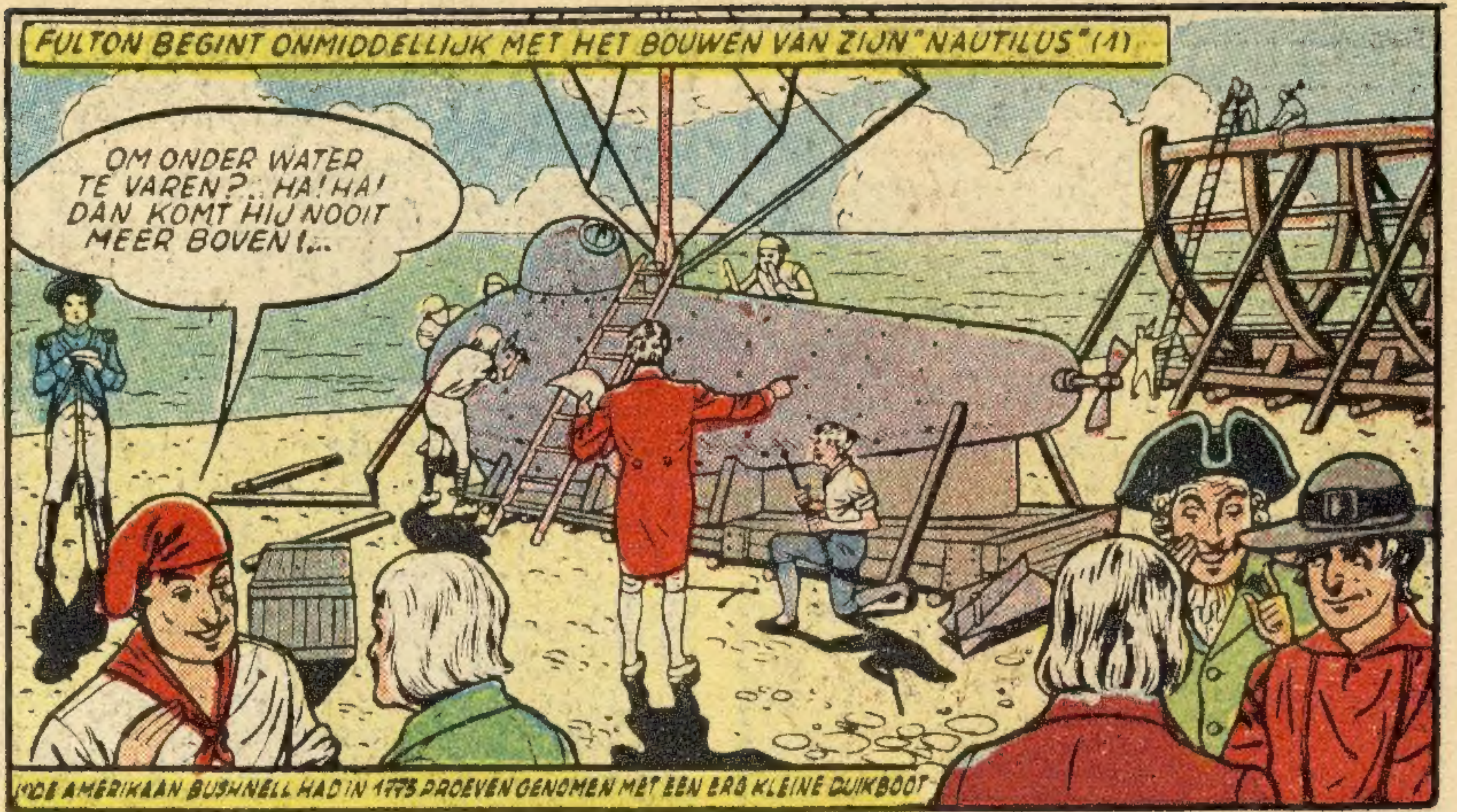
Hij vond de duikboot uit

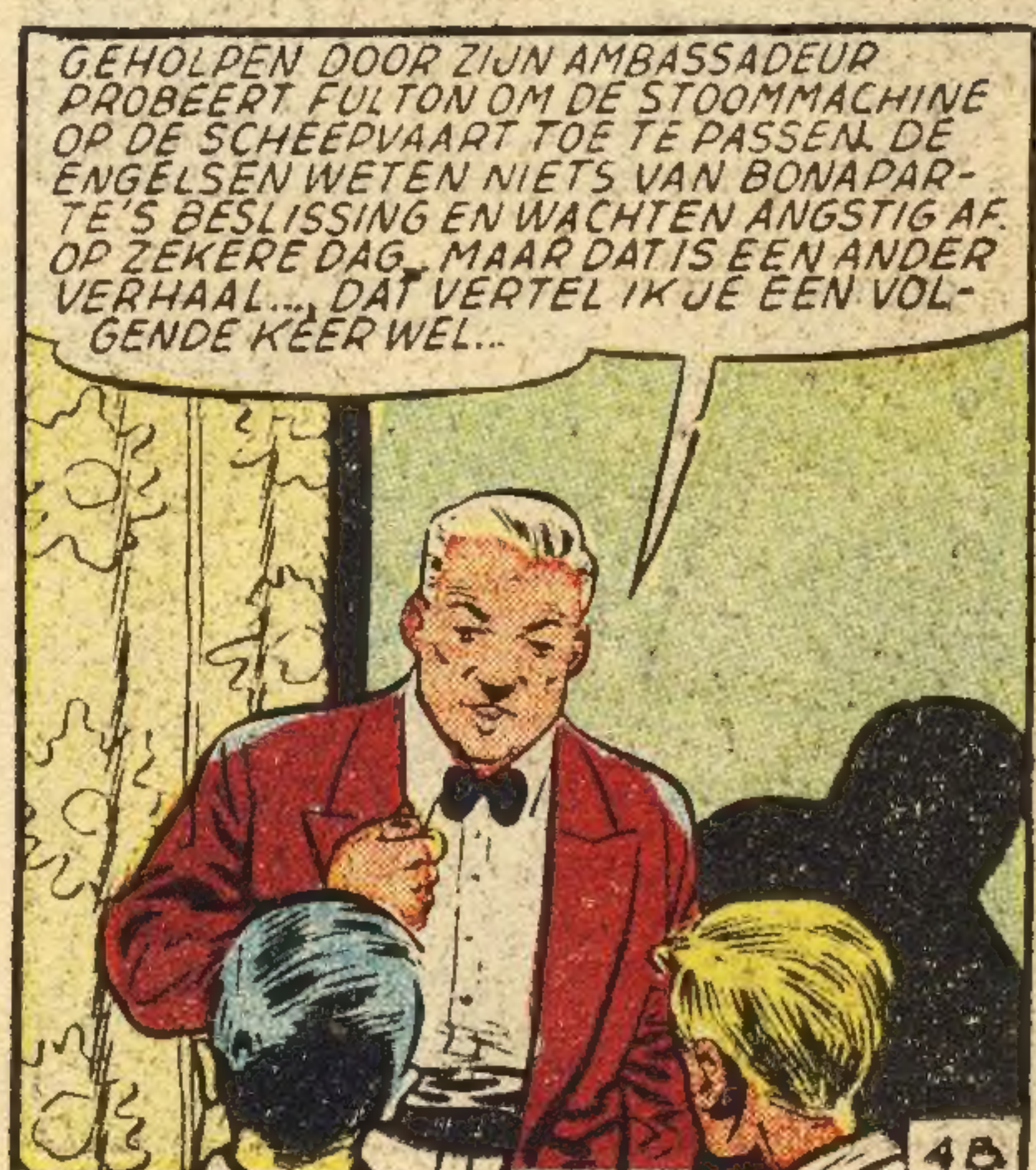
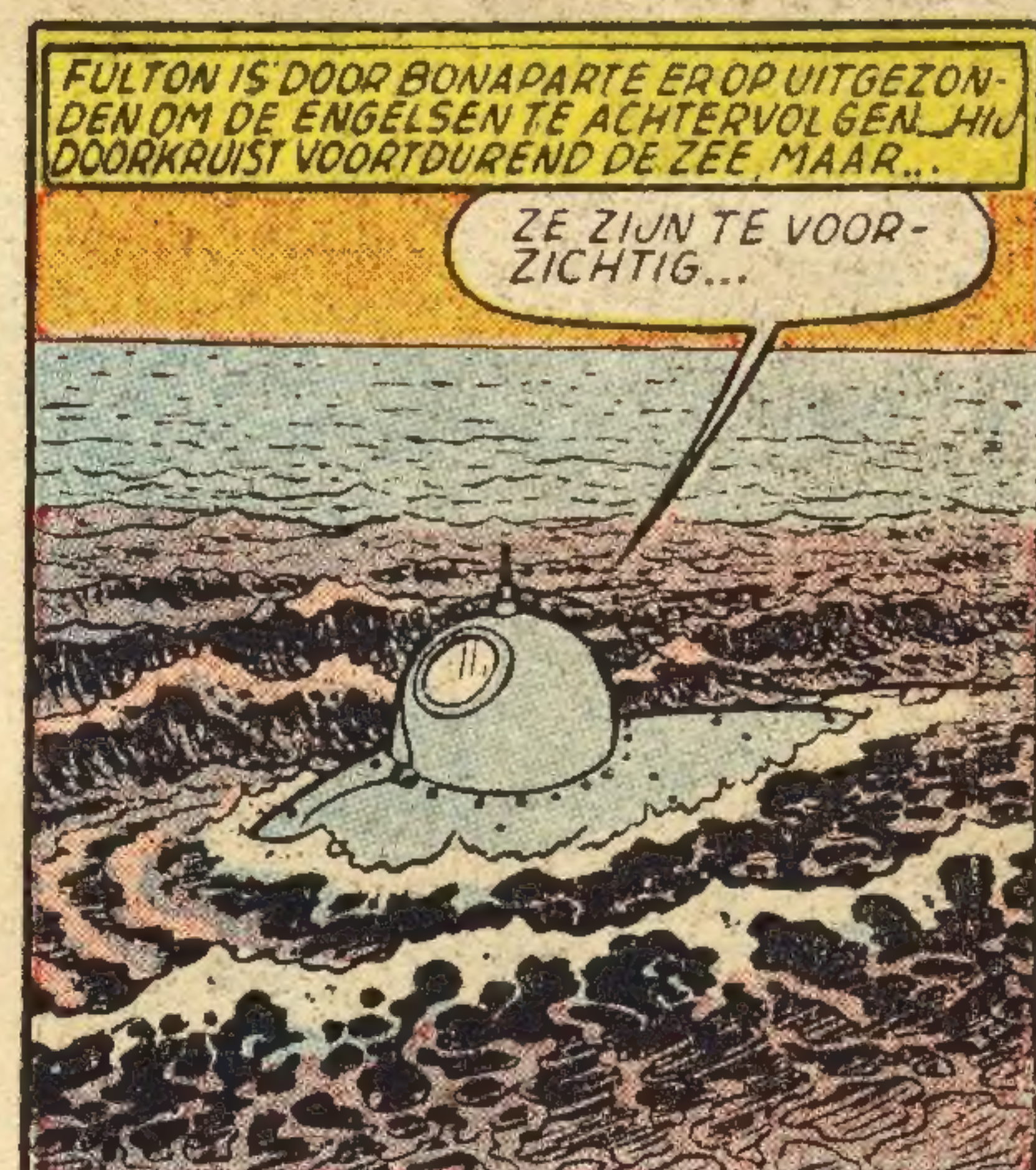
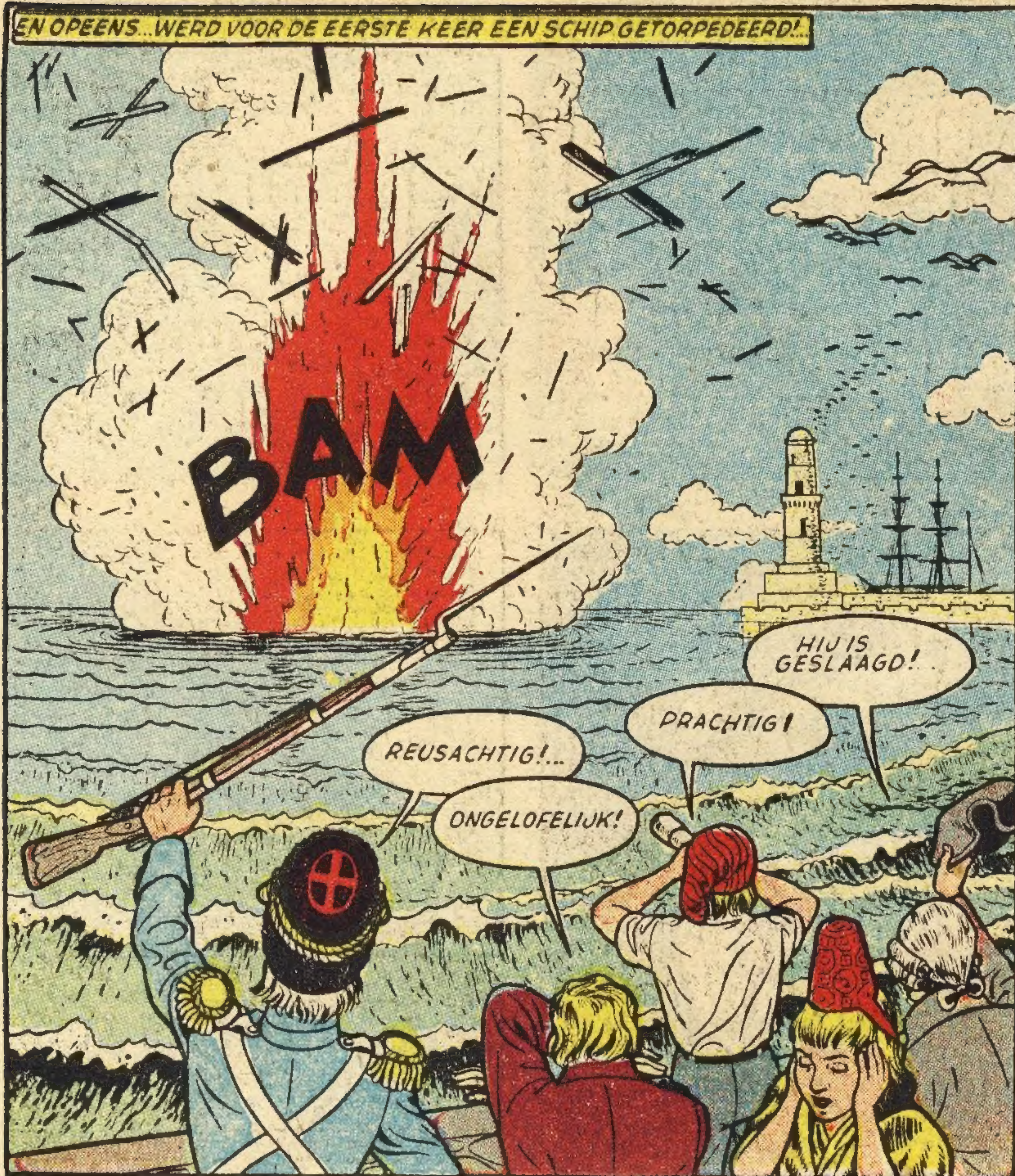

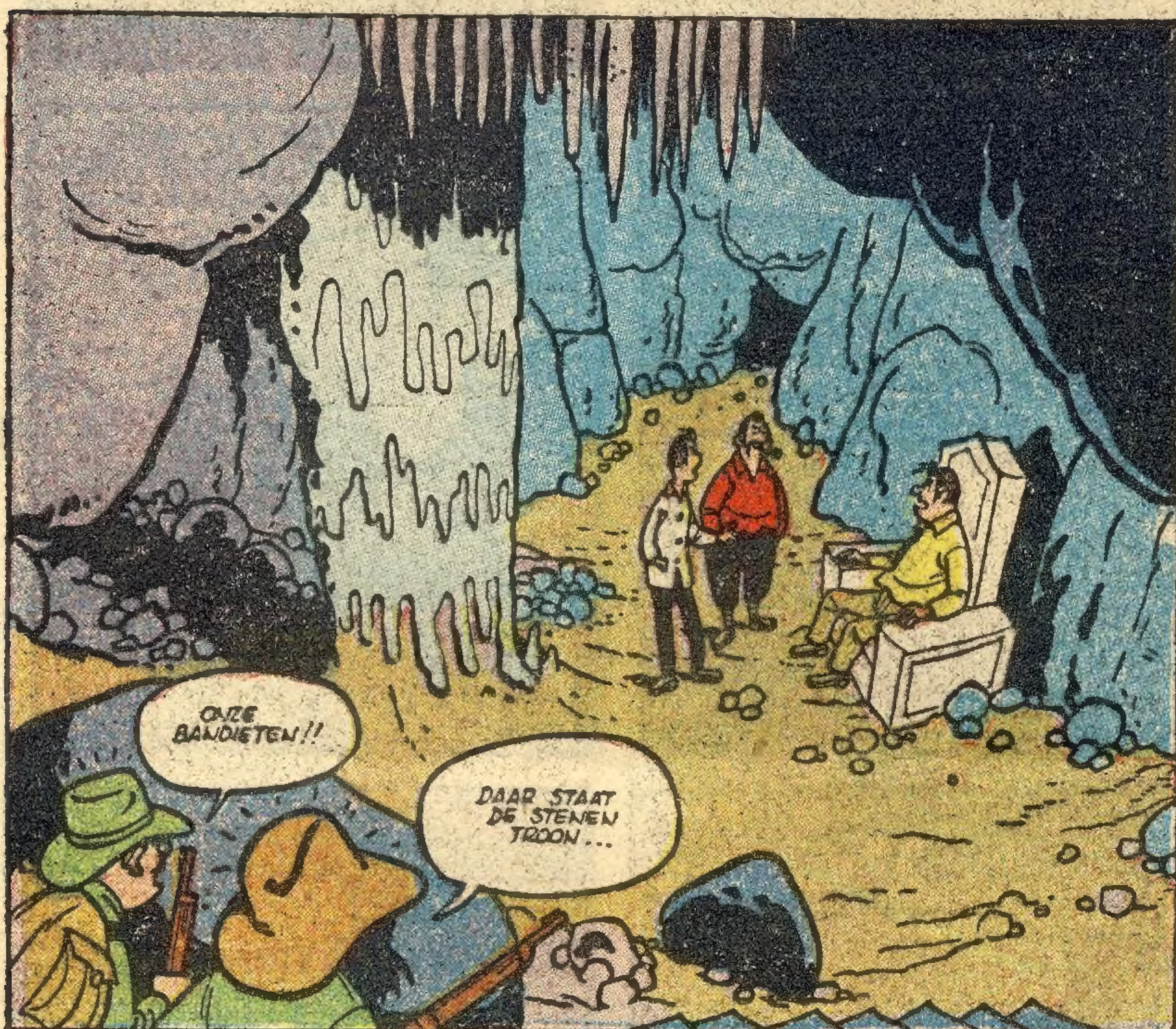

DE BAARD EN DE KALE DE SCHAT VAN ALARIK

DOOR WILL • TEKST VAN L. BERMARR

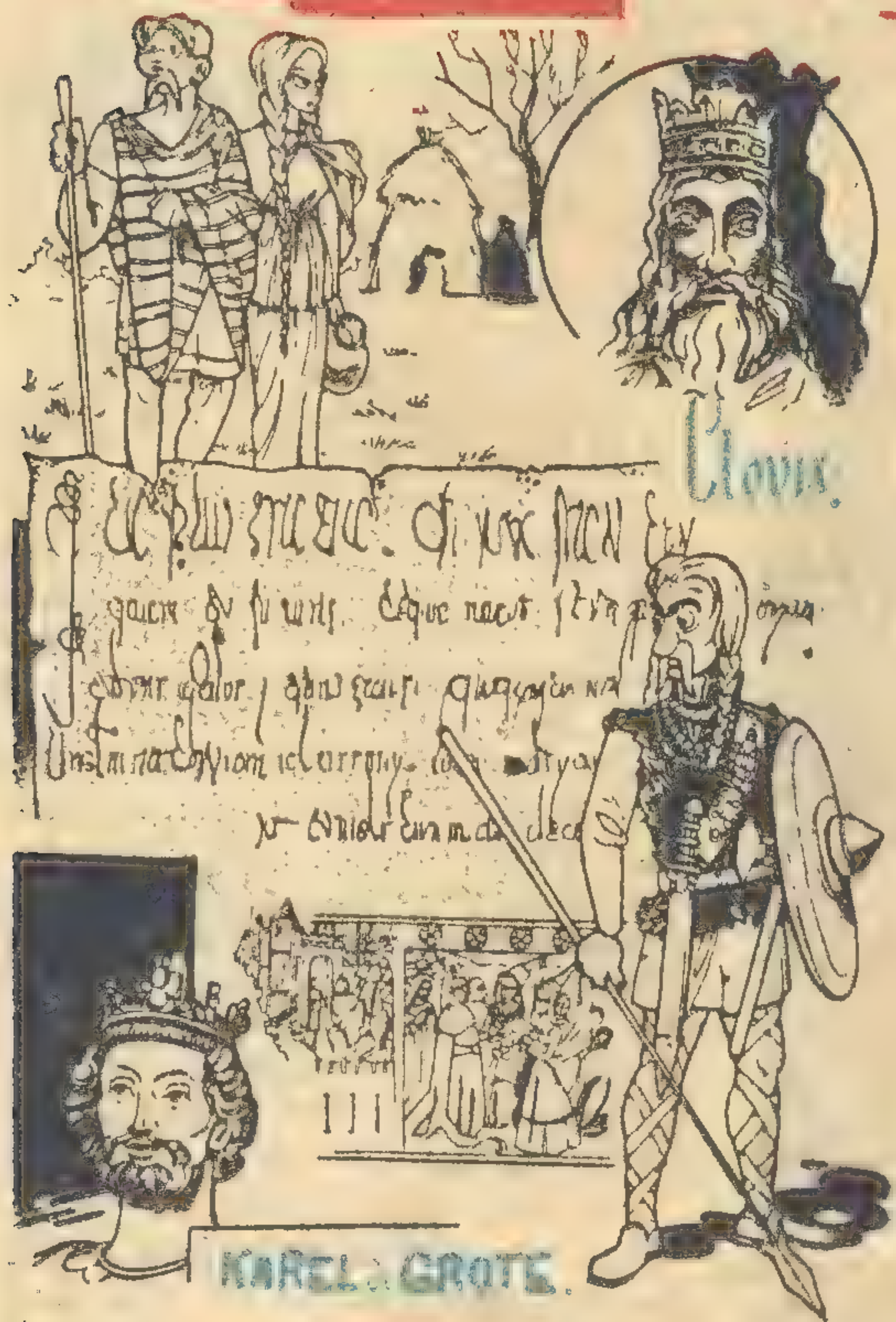
KORTE INHOUD

Baard en Kale hebben een geheime gang ontdekt en 't wachtwoord vernomen. Met deze inlichtingen wagen ze zich in het onderaards gewelf.

SNUFFELTJE VERTELT

OVER KOPERDRIJVEN EN KOPERGRAVURE

Je ziet overal in de winkels schotels, vuurschermen, enz., in « gedreven » koper. Deze dingen, VIKING D. G. L. uit Kessel-Lier, schijnen veel kostbaarder en voornamer dan ze in werkelijkheid zijn. Inderdaad worden ze zo goed als altijd machinaal vervaardigd en uit een koperen plaat geperst. Dat gaat met een moule of vorm, zoals ook een blikken doos of een kookpot en zoveel andere dingen geperst of gestompt worden. Een oogwenk en het is gebeurd!

Later wordt de plaat weliswaar met de hand gebeitst en gepatineerd, maar dat is ook enkel seriewerk. Het oorspronkelijk model, dat wordt met de hand gebeitst. Van deze vorm worden dan de metalen persvormen « afgegoten ». Die worden daarna met de hand bijgewerkt of om de juiste term te gebruiken: bijgeciseleerd.

Eertijds werden schotels en allerlei koperwerk met de hand gedreven en geciseleerd, evengoed als dat met goud en zilverwerk het geval was. Dergelijke voorwerpen werden door kunstenaars — ciseleurs, bronsgieters en beeldhouwers — vervaardigd en maakten het trotse bezit uit van vorsten, prinses en rijken.

Het drukken met een koperplaat gebeurt op verschillende manieren. Je kunt drukken met een kopergravure of burlinggravure. De tekening wordt hier met een burijs (graveerijzer) op de plaat gegraveerd. Verder is er de ets. Hier is de koperplaat vooraf met een waslaag bedekt, waarin dan met een etsnaald gegrift wordt. Vervolgens wordt de plaat in sterk water gelegd. Op de plaatsen waar het koper bloot ligt, vreet dit zuur de plaat in. Daarna wordt ze gereinigd, de was verwijderd en je kunt gaan drukken. De ets heeft een enigszins korrelige, grover lijn dan de gravure. Etsen is gemakkelijker, omdat men een fout nog kan herstellen door de waslaag opnieuw dicht te schrijven.

Tenslotte bestaat ook nog de « droge naald »-ets. Hierbij wordt met de etsnaald « droog » geëts. In al deze gevallen wordt de plaat met drukinkt ingewreven... en daarna weer aan de oppervlakte afgewreven. De inkt zit dan in de « diepte » der getekende lijnen en deelt zich bij het drukken aan het papier mee. Het is diepdruk.

Een lino-snode (de tekening wordt met mesjes uit een stuk linoleum weggesneden), daarentegen is altijd hoogdruk. De inkt wordt hier tegen de oppervlakte der plaat gedrukt, die aldus wordt afgedrukt. Een houtsnede wordt meestal ook als hoogdruk behandeld, echter ook — vooral in de Middeleeuwen — als diepdruk, precies als een kopergravure. Over de mechanische en fotografische middelen om een cliché te vervaardigen, sprak ik vroeger al... en spreek ik misschien later nog eens, want ons hoekje is weer vol!

Met Robbedoes vooruit en voortaan!

Je trouwe aartsrakker,

SNUFFELTJE.

WAT IS DE SALISCHE WET?

Dat is de aloude wetgeving der Salische Franken, ALPEN-ROOSJE uit Hofstade. Het was oorspronkelijk het ongeschreven gewoonterecht van dit Germaans volk. Toch onderging ook de Salische wet enige Romeinse invloed. De eerste tekst schijnt te stammen uit Clovis' tijd en werd in het Latijn opgesteld: *Pactus legis salicae*. In latere kopijen blijkt hij uitgebreid en ingedeeld in talrijke titels of hoofdstukken.

Deze teksten dienden tot grondslag voor de wetgeving van Karel de Grote. Deze grote Frank vervulde de Salische wet en paste ze aan, want voor de sterk gewijzigde toestanden in Karel's welgeordend rijk was de wet verouderd. Dat waren de Karolingische capitulariën.

Iedereen zal wel weten, dat Karel de Grote op de jaarlijkse meivelden deze capitulariën eerst aan de goedkeuring onderwierp van de gegoede inwoners. Zo kwam men tot een nieuwe wetgeving, die zowel het strafrecht, het burgerlijk recht, als aan-gelegenheden van bestuurlijke en militaire aard en de erfopvolging bestreek en die zelfs handelde over het uitbaten van de keizerlijke hoeven en landerijen!...

Merkwaardig nu — ook en vooral om de geschiedkundige verwickelingen, die eruit voortkwamen — zijn de wetsbepalingen over de erfopvolging. Zo konden vrouwen geen grondgebied erven! Zij konden dus als koningsdochters bij ontstentenis van mannelijke opvolgers, hun vader niet opvolgen! Dan werd, volgens het gewoonterecht van die tijd, het landsbezit onder de mannelijke afstammelingen verdeeld. Vandaar de grote verbroekeling na Karel de Grote. Het zou ons te voeren als we al de gevolgen der Salische wetgeving op onze geschiedenis gingen bespreken!

JANUARI 1953

Avontuur IN DE ANDES

door X. Snoeck

geïllustr. door Ref

(10)

Piet De Rijke, een lid van de Rode Vleugel, wordt het leven gered door Dr. Cucharro. Als wederdienst vraagt de dokter, dat hij in het oerwoud een speciaal soort gras zou gaan plukken. Piet wordt met een valscherp boven het oerwoud neergelaten en door een troep Indianen gevangen. Hij weet echter te ontvluchten.

Mariana twijfelde een ogenblik en keek Piet De Rijke met angstige ogen aan.

— Ik weet het niet. Ik weet niet wat te denken.

— Het is nutteloos vragen te stellen, zei Piet. Ik ben afgesproken met de oude verkoper in de Fonda van de kleine Gosco. Hij zal ons alles uitleggen. Traag liep het water langs de kade, traag gleed de zon over de besneeuwde kammen van de Andes

en traag schoven de mensen op de kade voorbij... Eindelijk trok Yavari met krachtige hand de prauw aan wal. Gedrieën sprongen ze aan land en trokken naar de Fonda.

Mariana leefde als in een droom. Je voelde dat ze nog altijd te tobben liep, dat ze een buitengewone, bijna pijnlijke inspanning leverde om een brug te gooien tussen het heden en het verleden, tussen het heden en die wonderlijke kinderjaren die ze bij haar ouders had doorgebracht.

Plotseling hoorden ze uit een steegje scherpe kreten opstijgen...

— Ay de Mi!... ay de mi... Help! Help!

— Zou daar iemand aangevallen worden? vroeg Piet. Maar Yavari schudde rustig het hoofd.

— De politie blijft liever uit de buurt van het havenkwartier. Het zal wel een vechtpartij zijn tussen muilezeldrijvers en sjouwers.

Doch Mariana die veel gevoeliger

was, trok Piet brusk bij de arm en schreeuwde bijna:

— En indien het...

Maar reeds waagde Piet zich in het straatje en haalde in een oogwenk zijn revolver uit de holster. Yavari volgde hem op de voet. Een alarmkreet weerklonk. Een inboorling die in een deur op de loer had gestaan nam ijlende de benen en het blok van de vechtjassen stootte als bij toverslag uiteen en verspreidde zich in de naburige steegjes. Op de grond lag alleen de vage massa van een kreunende gekwetste.

Piet boog zich toen over het slachtoffer en riep toen:

— Maak voort Yavari! Het is de oude muilezeldrijver!

Yavari nam hem bij de knieën op en hijzelf greep hem onder de oksels. Hij bloedde uit een paar wonden maar bleek tenslotte toch niet zo erg geraakt. De slagen hadden de oude man echter zeer verzwakt.

En een inwendige bloedstorting kon altijd onmiddellijk de dood veroorzaken.

— Ik ben oud... ik ben oud... kreunde de gekwetste. Weldra zal ik de grote reis beginnen naar het land van mijn voorvaders, maar jij bent de dochter van dokter Leurant... ik heb je nog gezien in de armen van je moeder toen we de Andes afdaalden.

Mariana wrong krampachtig de handen. Voor die oude man voelde ze zich wanhopig, machteloos. En Piet De Rijke maakte verband klaar en verzorgde de wonden van de muilezeldrijver terwijl deze zijn verhaal deed.

— Maar waarom, waarom toch heeft hij zijn dochter in de steek gelaten? De grijsaard schudde met het hoofd en een zachte glimlach beroerde even zijn dunne lippen:

— Dokter Leurant heeft nooit iemand in de steek gelaten. Vooral zijn dochter niet. Dokter Leurant heeft goud ontdekt... zeer veel goud ergens in een riviertje in het Andeswoud... een ander zou het goud gedolven hebben en er nog meer gezocht, maar hem interesseerde het goud niet... hij wenste alleen dat de stammen in het woud in vrede leefden... en dat de strijdbijl begraven werd.

De man verzwakte zienderogen en Piet sprak tot Yavari:

— We moeten een dokter er bij halen en de politie op de hoogte stellen.

Yavari schudde echter het hoofd.

— In Cuzco leeft iedereen zoals hij lust heeft. De politie zou de man op een strozak gooien in het hospitaal en niemand zou er nog naar omzien.

Maar de oude greep Piet bij de mouw en vervolgde:

— Zwijg, ik smeek je, zwijg, ik moet spreken, ik moet... voor ik

sterf... Dokter Leurant had een assistent : zijn naam was Cucharro.

» Die wilde het goud in zijn bezit krijgen. Maar Leurant weigerde hem het goud te exploiteren. Toen heeft Cucharro met de hulp van enkele snode Indianen de dochter en de zoon van Leurant geschaakt en is er van ondergetrokken... Hij verwittigde hem dat zijn kinderen zouden sterven indien hij weigerde hem het goud te laten nemen... Sedert dat ogenblik zoekt dokter Leurant nog altijd zijn kinderen. Hij weet alleen dat ze de gevangenen zijn van een Indiaanse stam...

— En waar bevindt hij zich nu? Hoor je me? Waar is hij nu? Waar kunnen we hem vervoegen?

De oude bergbewoner schudde droevig het hoofd :

— Drie jaar geleden vernam de dokter dat zijn zoon gevangen werd gehouden door een stam op de oevers van de Amazone, tussen Cuzco en Iquitos. Toen is hij met een prauw vertrokken...

— En waar is hij?

— Sedertdien heeft niemand nog van hem gehoord...

Het meisje slaakte een scherpe kreet. Ze had nauwelijks een spoor ontdekt van haar familie en eerst moest ze vernemen dat haar moeder dood was en nu dat haar vader was verdwenen.

Tranen sprongen uit haar ogen en gleden traag langs haar wangen.

Toen smeekte ze :

— En mijn broer?... Waar is mijn broer?

De oude man hoorde het niet meer. Zijn hoofd was achterover gevallen en zijn ene oog keek star naar de kammen van de Andes... Hij was teruggekeerd naar het paradijs waar zijn voorvaderen op hem wachtten.

Het water van de Ucuyali stroomde traag tussen de ontzaglijke steile oevers. Soms keek Piet naar de drijvende boomstammen en dacht er aan dat deze op weg waren voor een heel lange reis. De stammen zouden de Ucuyli afdrijven en Iquitos bereiken waar ze bespoeld zouden worden door de golven van de Marañon. Altijd voort zouden ze gaan, meegevoerd met het water van de Rio Curaray en de Rio Napo, om dan de Rio Putumayo te bereiken.

En na alzo duizenden en duizenden kilometers afgedreven te zijn, zouden ze eindelijk in de ontzaglijke Amazonestroom terecht komen, die hen honderden kilometers ver in de Atlantische Oceaan zouden stuwten.

Nu zakten ook zij in hun ranke prauwen de Ucuyali af. Twee maanden al lieten ze zich drijven op de golven en Piet vroeg zich vaak af of hij niet volslagen gek was geweest Mariana mee te nemen op deze tocht om dokter Leurant te zoeken.

Haar te Cuzco achterlaten? Nee, dan zou hij haar ongetwijfeld in de

handen van Cucharro spelen. En deze had niet lang gewacht om iets van zich te laten horen. Het leed geen twijfel dat de onthullingen van de oude muilezeldrijver de plannen van Cucharro's handlangers in Cuzco ten zeerste in de war hadden gestuurd. Hij had alles geprobeerd om de oude bergbewoner te verhinderen de jonge mensen iets te ontsluiëren. Ze hadden de grijsaard gedood. En de dag voor hun vertrek voor de grote tocht op de Amazonestroom, had Yavari hen de komst van een van Cucharro's handlangers gemeld. Piet De Rijke had het zo klaar gespeeld dat hij hem kon bespieden zonder zelf gezien te worden. Hij had er geen ogenblik aan getwijfeld dat Cucharro een verbeterd strijd zou leveren. Zijn capataz in eigen persoon en vier van zijn potigste lijfwachten met echte galgentronics hadden te Cuzco voet aan wal gezet.

Piet had hun vertrek verhaast en van de ene rivier in de ander flitsend had de prauw weldra Ucuyali bereikt. Van deze oevers was dokter Leurant spoorloos verdwenen.

— Een dwaasheid? vroeg Piet zich af. Hij wist het niet. Opnieuw zag hij het hele toneeltje voor zich. Mariana's strakke gezicht toen ze hem had medegedeeld :

— Waarom zou ik je naar Guayaquil of naar Europa volgen? Ik heb daar niets te zoeken. Mijn vader zwerft ergens op de Amazonestroom en ik zal hem opzoeken.

— Wacht dan nog tot mijn vrienden zijn aangekomen, had Piet geantwoord.

— Je vrienden hebben je geld gestuurd. Je hebt genoeg voor mij gedaan voor mij. Keer terug naar Europa. Ik ga mijn vader opzoeken. En wie weet misschien vind ik ook mijn broeder terug.

— Je reinste dwaasheid! viel Piet De Rijke uit. Een vrouw alleen tussen Indianenstammen! Je vader was een oude woudloper en zelfs hij is verloren gelopen. Jij hebt geen enkele kans.

— Yavari zal me vergezellen, zei Mariana vijandig, terwijl ze haar lange zwarte haren in de nek gooide.

Tenslotte had Piet zich bij de wil van het meisje neergelegd. In de grond was hij er niet zo rouwig om. En aangezien er naar de stem van het gezond verstand niet geluisterd werd, was hij bereid om de lokkende stem van het avontuur te volgen. Zelden had hij zich in meer gewaagde avonturen gestort. Maar hoorde hij niet tot de Rode Vleugel?

— In orde, we vertrekken wanneer jij het verlangt.

— Yavari en ik zullen vertrekken, verbeterde Mariana.

Piet De Rijke schudde het hoofd en mompelde spottend :

— Nee, lieve kind, als je lust hebt om een stap in het duister te wagen,

dan zul je mijn gezelschap moeten verdragen.

Mariana had geprotesteerd, tegen gestribbeld, maar ze besepte dat het geld dat Piet De Rijke per postwissel van de Grote Baas had ontvangen, heel kostbaar was en zelfs onmisbaar voor haar uitrusting. Zij wist trouwens opperbest dat deze openhartige vriend haar opdracht heel wat zou vergemakkelijken. En was het niet haar plicht alle kansen uit te buiten om haar vader terug te vinden?

Piet had een lange middag doorgebracht met het schrijven van een brief naar de Grote Baas. Hij gaf hem een getrouwe uiteenzetting van wat er gebeurd was en stelde hem op de hoogte van zijn plannen en hun gezamenlijke wil om de Rio Urubamba af te varen en dan de Rio Ucuyali voor hun rekening te nemen, om het spoor van dokter Leurant terug te vinden.

Ze waren doodmoe van hun zes wekenlange vaart en terwijl het kampvuur het magere gelaat van Mariana in gloed zette, en ze een koortsige slaap zocht in haar hangmat, nu de gevaren van het oerwoud hen omringden en de Rio Ucuyali onheilspellend bruiste in de stroomversnellingen, waar ze morgen overheen moesten, vroeg Piet zich af of hij werkelijk goed had gehandeld.

Yavari maakte een praatje met de roeiers van Camas die hij in dienst genomen had voor de tocht.

Wat lager af dan hun kamp, daalde een strand van fijn zand naar de Rio af. Een eindje verder lag een uitgestrekte cochas, een soort kreek die door de stroom was uitgehold en waar het modderige water krioelde van de vissen die glinsterden in de maanschijn.

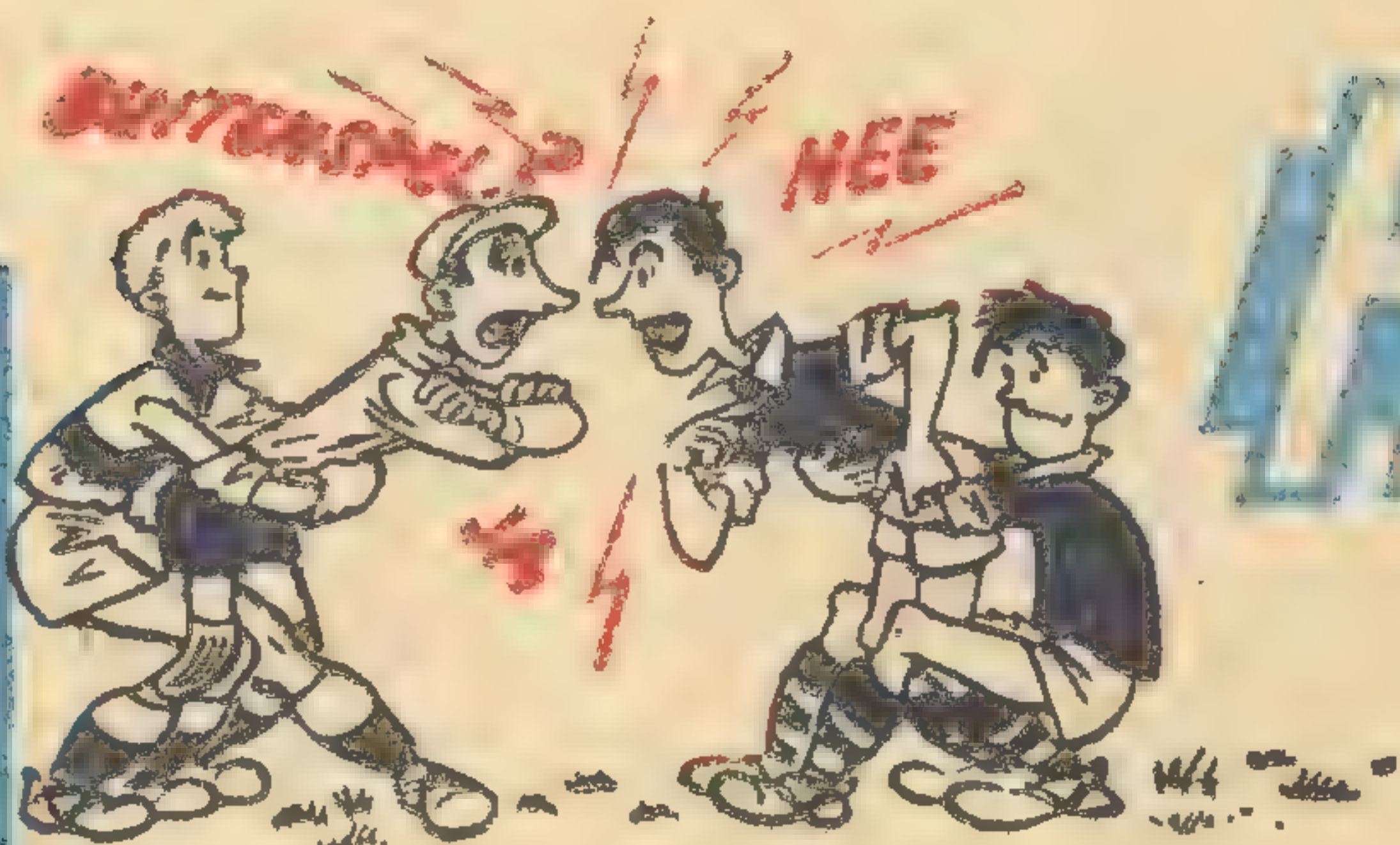
De volgende dag voor hun vertrek zouden de Camasindianen vissen, had Yavari gezegd, en met een onbekende methode... Nieuwsgierig had Piet De Rijke hen gade geslagen. Maar hij had alleen opgemaakt dat ze de wortels van een bepaalde struik uittrokken en fijn stampden.

— De wortels van de barbasco doen de vissen slapen, had Yavari uitgelegd.

Ongeduldig wachtte Piet op de volgende morgen. Nog enkele weken varen en ze zouden de rand van een gebied bereiken dat nog onverkend was, waar er veel kansen waren inlichtingen over dokter Leurant op te doen. Traag slenterde Piet naar zijn hangmat terug en strekte zijn moede ledematen uit, na het muskiëtennet zorgvuldig te hebben bevestigd. Hij was de heimelijke aanval van de vampiers nog niet vergeten en een rilling van weerzin doortrilde hem als hij terugsloeg aan deze walgelijke nachtrovers.

(Wordt vervolgd.)

HUP ROBBEDOES

We zetten onze lessen over buitenspel voort.
— Laat eens horen, Kloris, of je ook kijk hebt op bijzondere gevallen. Kom, we gaan naar het doel van Fred.

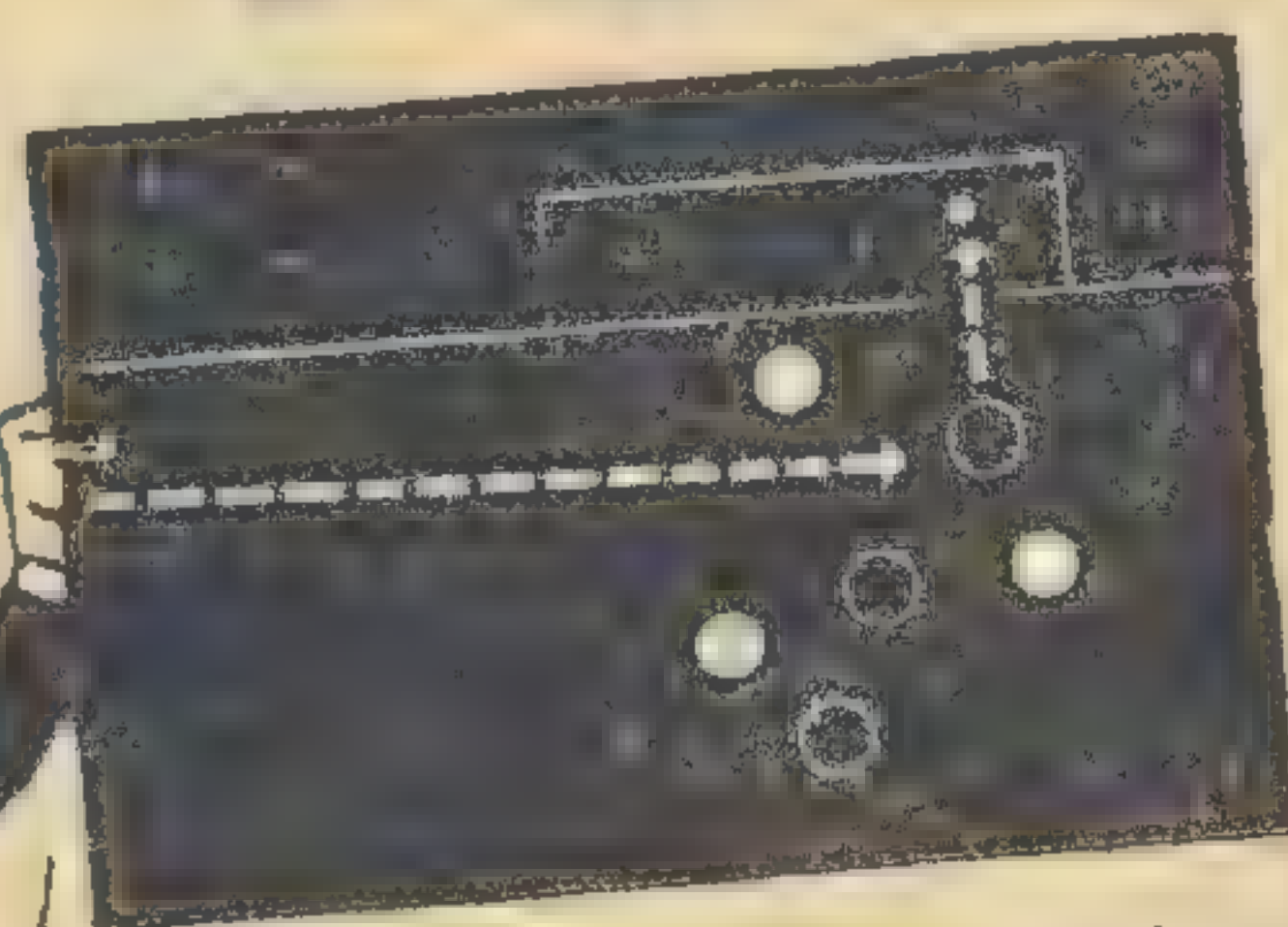
Ik stel de spelers op, zoals die gewoonlijk staan als een hoekschop genomen wordt. Marcel zal de hoekschop geven...

De bal wordt goed gegeven ook, komt op het hoofd van Kloris, die in buitenspelpositie staat, maar keurig inkopt.

— Ik ben scheidsrechter. Moet ik dat doelpunt toestaan?...

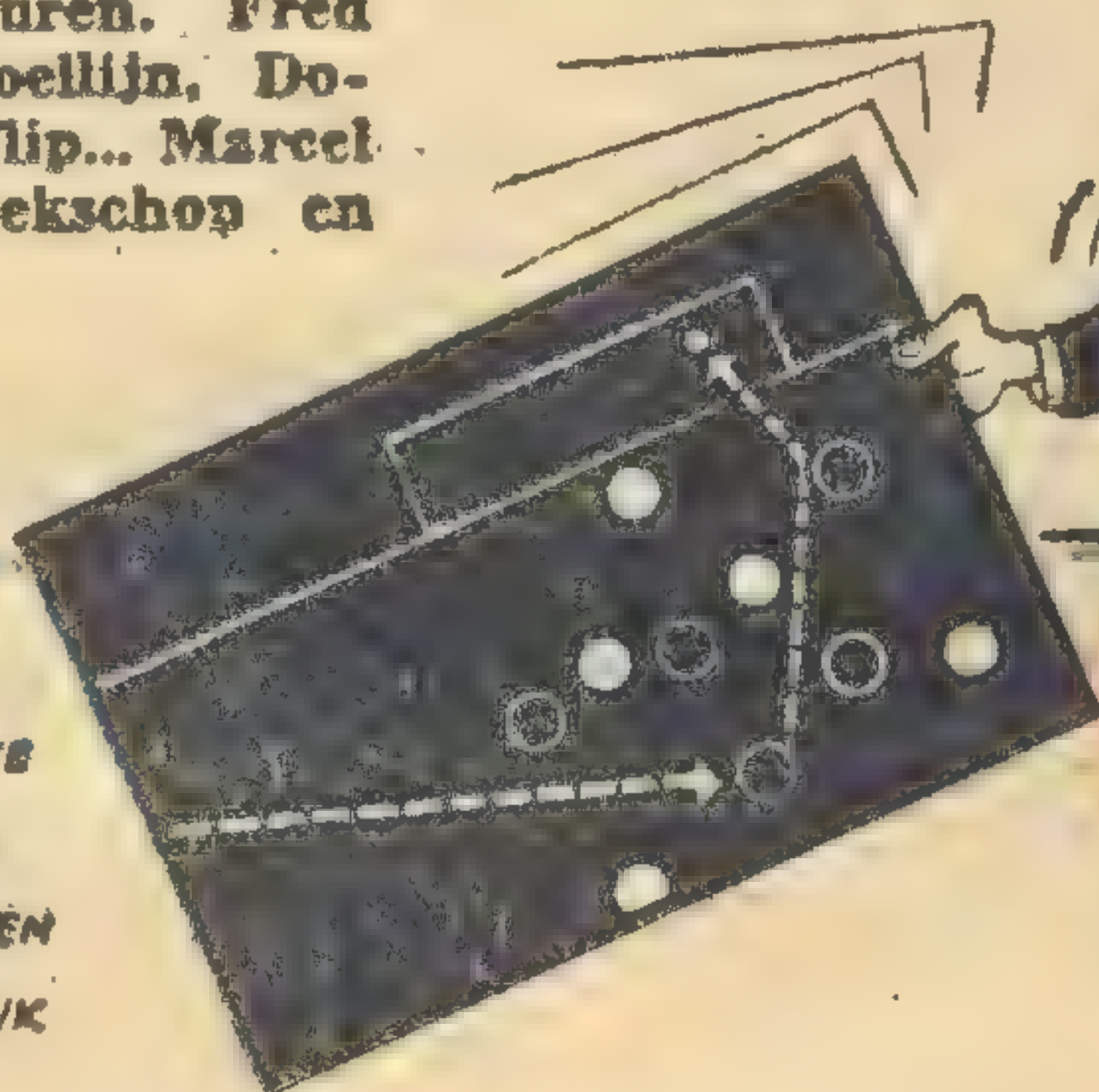
— Ja, zegt Fred. Ik had de bal moeten houden. Bij hoekschop geen buitenspel.

— Ander geval, Kloris. Jij staat weer in buitenspel-positie naar de hoekvlag te turen. Fred staat op de doellijn. Doemen bewaakt Flip... Marcel neemt zijn hoekschop en

DOELPUNT TELT GEEN BUITENSPEL BIJ HOEKSCOP.

HET DOELPUNT TELT NIET, AL IS HIER SPRAKE VAN HOEKSCOP. DE BAL RAAKTE EERST NOG EEN SPILER, DIE WEL REGELIJK OFF-SIDE STOND!

weet toch. Flip te bereiken, die keihard op doel geeft. Daarbij schiet hij tegen jou op en al heb jij je niet bewogen: keurig verdwijnt de bal in het net. Telt die bal?...

— Nou en of!... grinnikt Kloris. Flip stond niet buitenspel... De bal raakte mij maar toevallig... Ik had helemaal de bedoeling niet, aan het spel deel te nemen...

— Mis, Kloris! We vragen weer niet naar je bedoelingen, maar naar de feiten. Op het moment, dat Flip de bal aanraakte, bestond voor jou de regel niet meer van NIET buitenspel staan bij hoekschop. Zelfs het onvrijwillig aanraken van die bal wordt als een spelhandeling gezien. Buitenspel dus en geen doelpunt!

— Het is moeilijk dat allemaal te begrijpen, meneer Frank, zucht Kloris, maar met een beetje nadenken kom ik er wel.

FRANK.

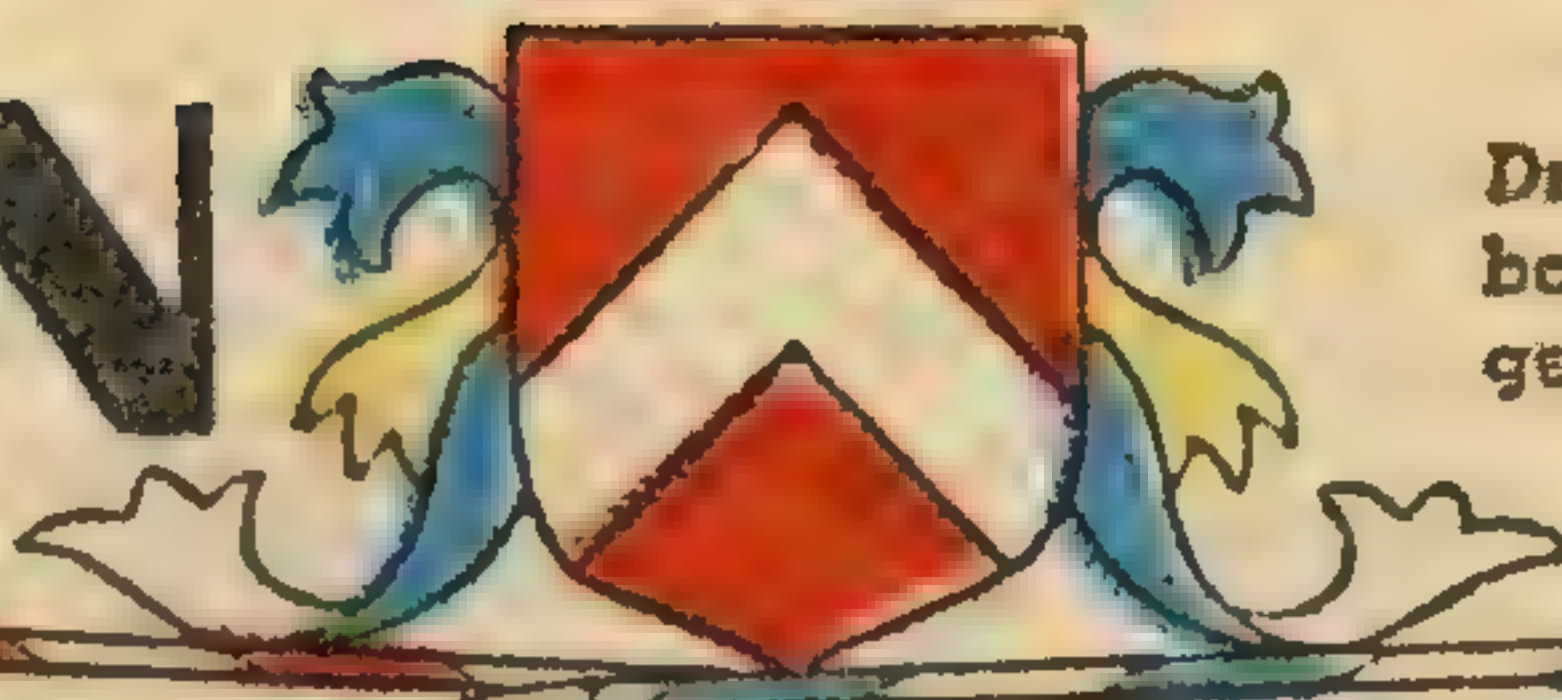
Wij beginnen de dag...

Plek klaarmaken, waarop je vallen kunt (met dekens en zo).
Lig door het voorste been, dat op de grond blijft. Breng je armen naar voren, terwijl het achterste been omhooggaat. Neerkomen op je gebogen armen; achterbeen bijtrekken...

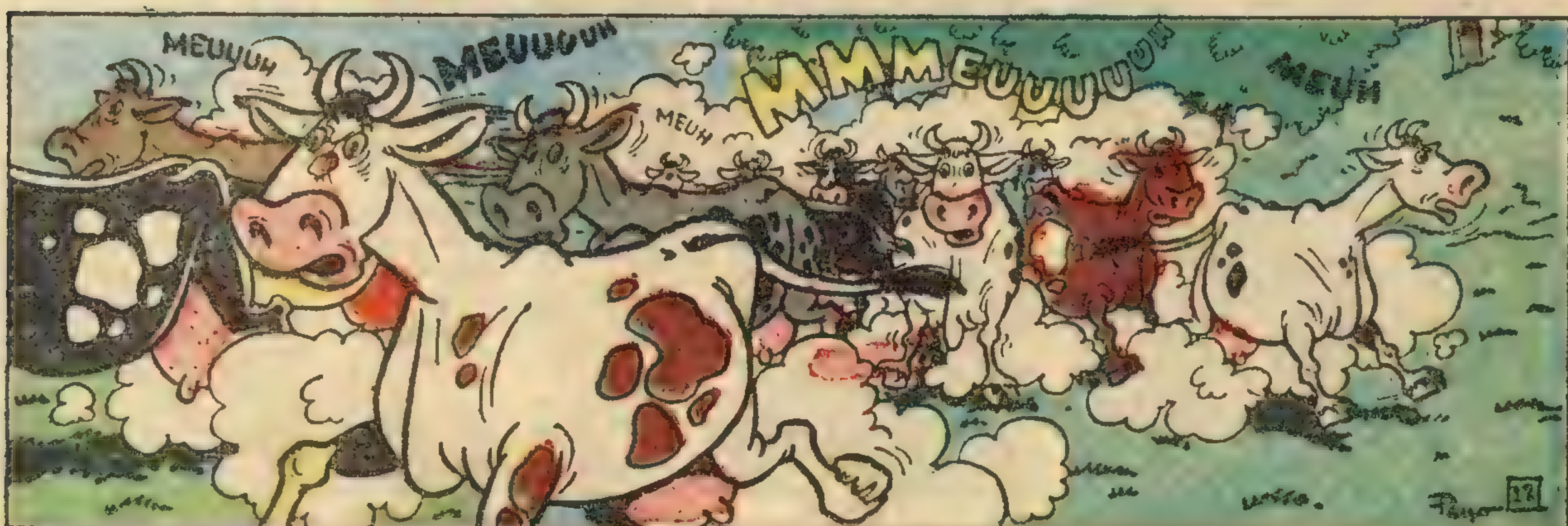
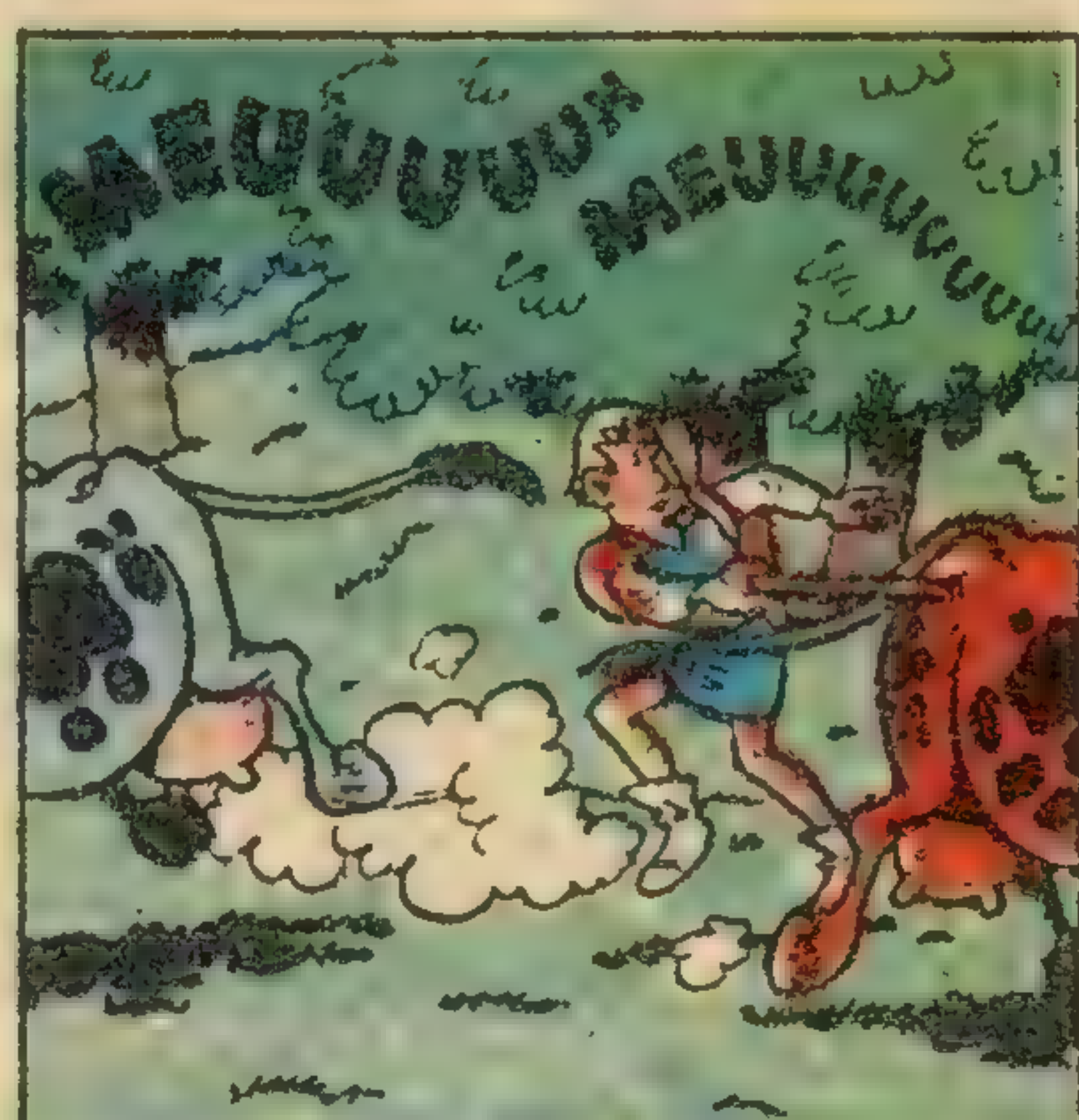
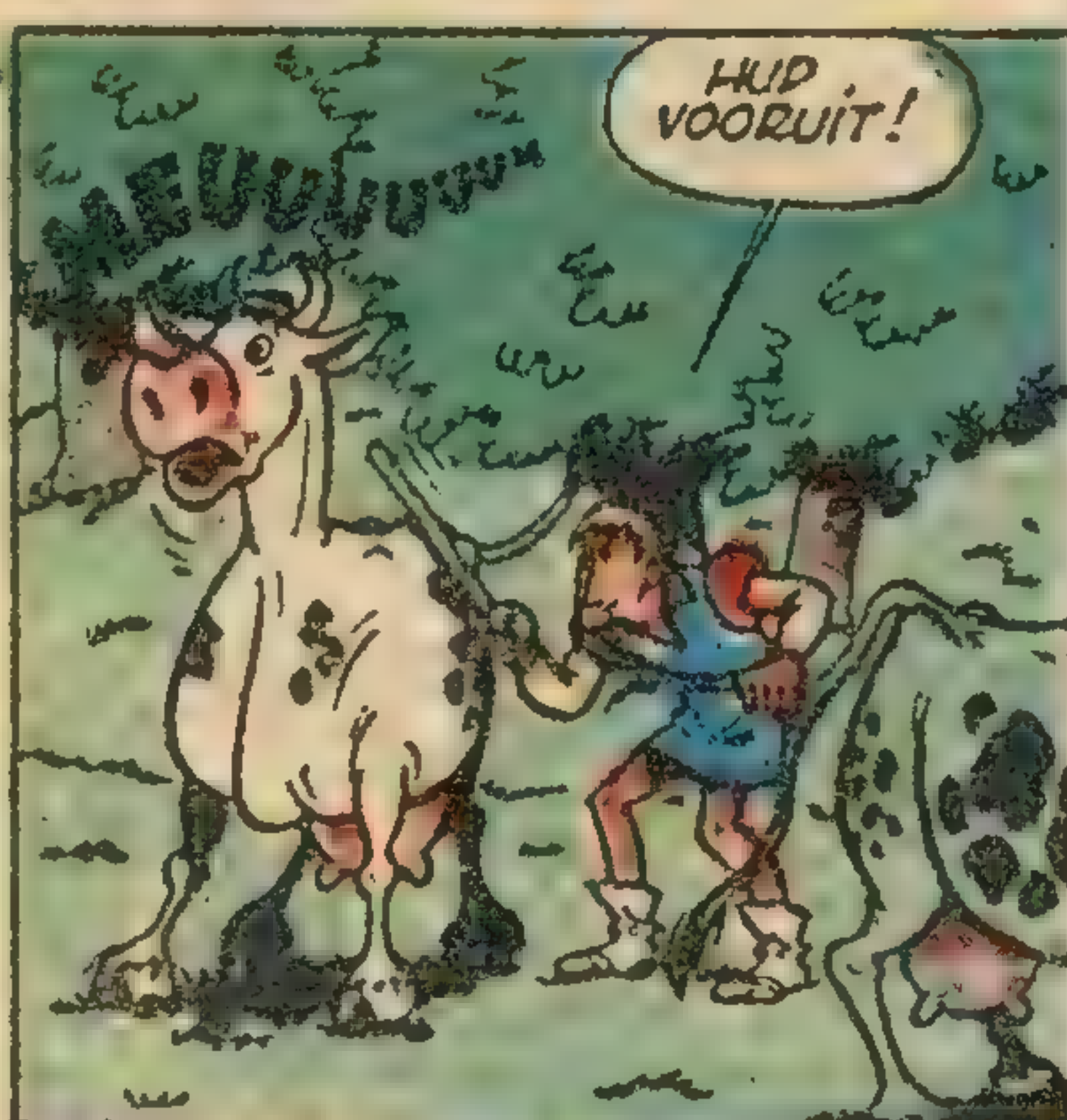
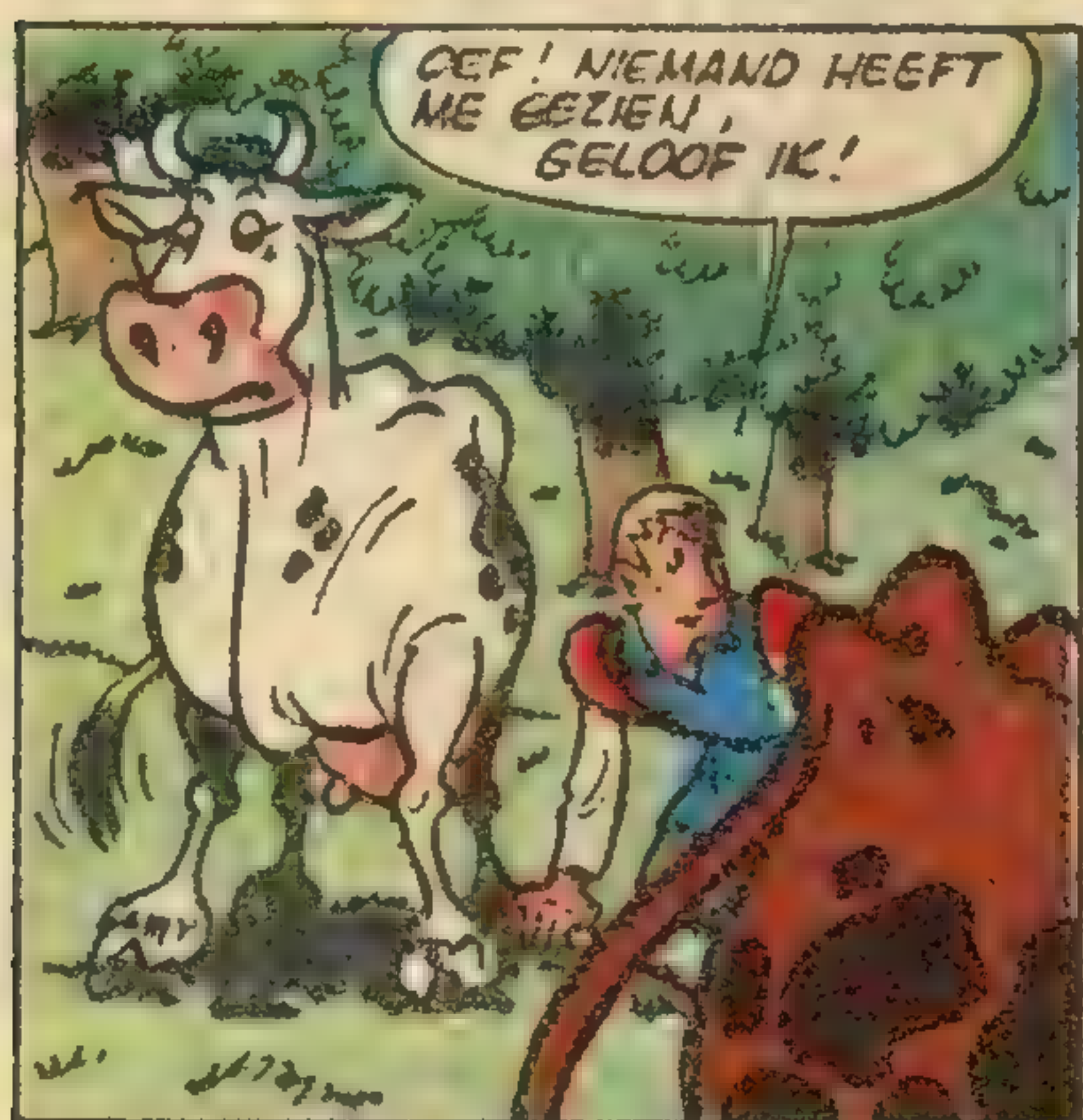

JOHAN

De minnesanger meldt aan Driebergen, dat Johan in het bos zit ingesloten. Zal Driebergen hem redden?

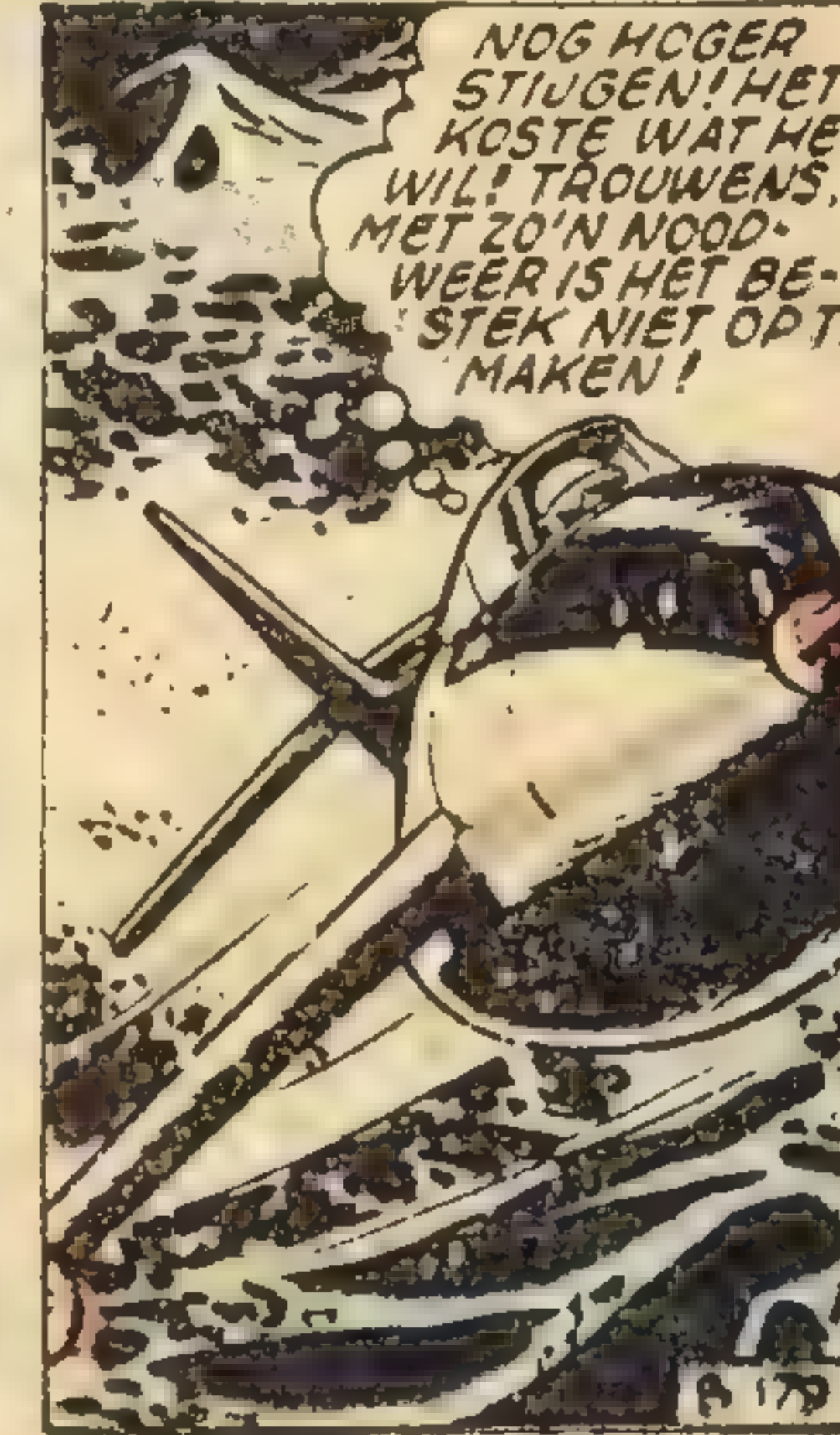
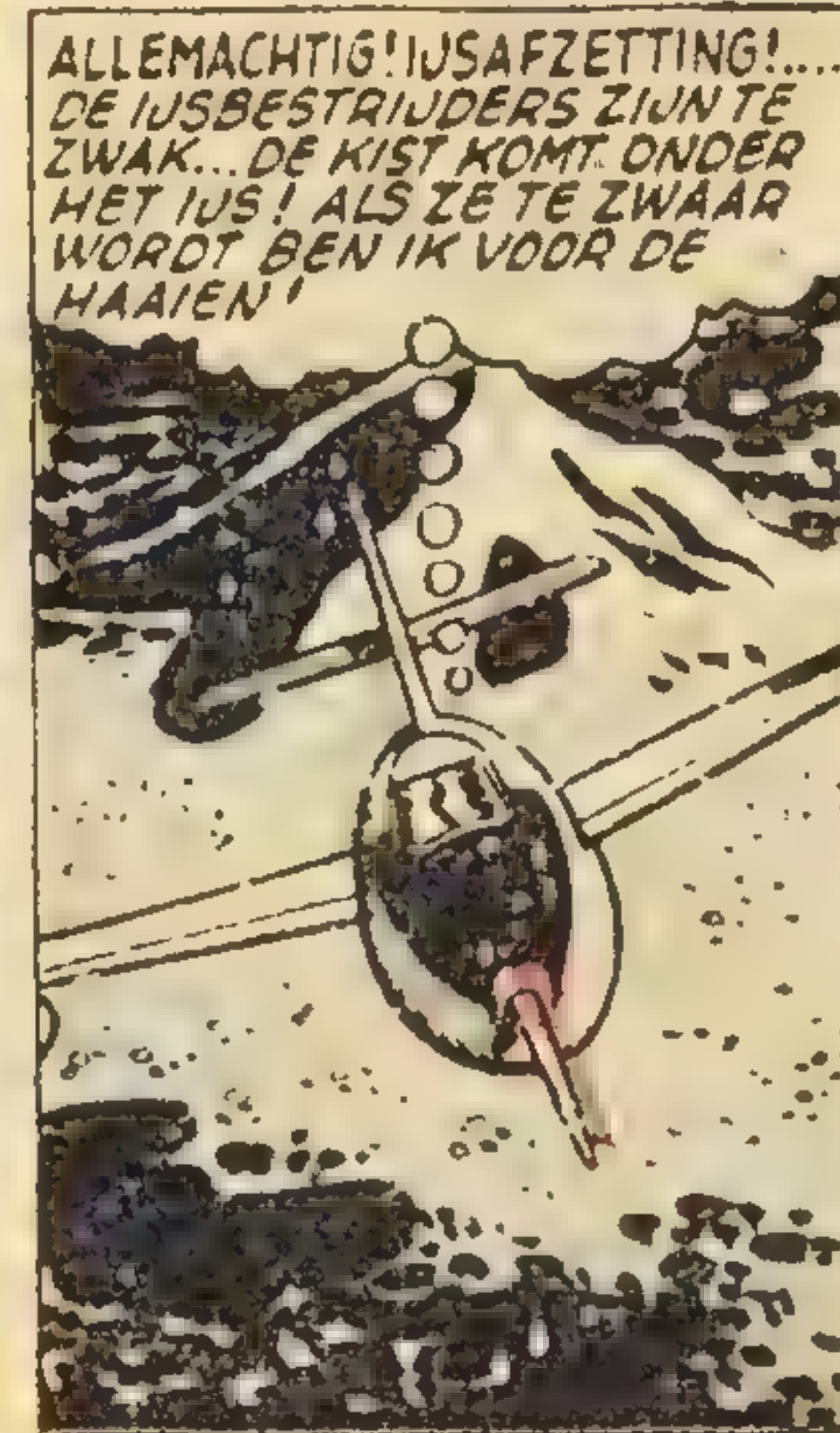
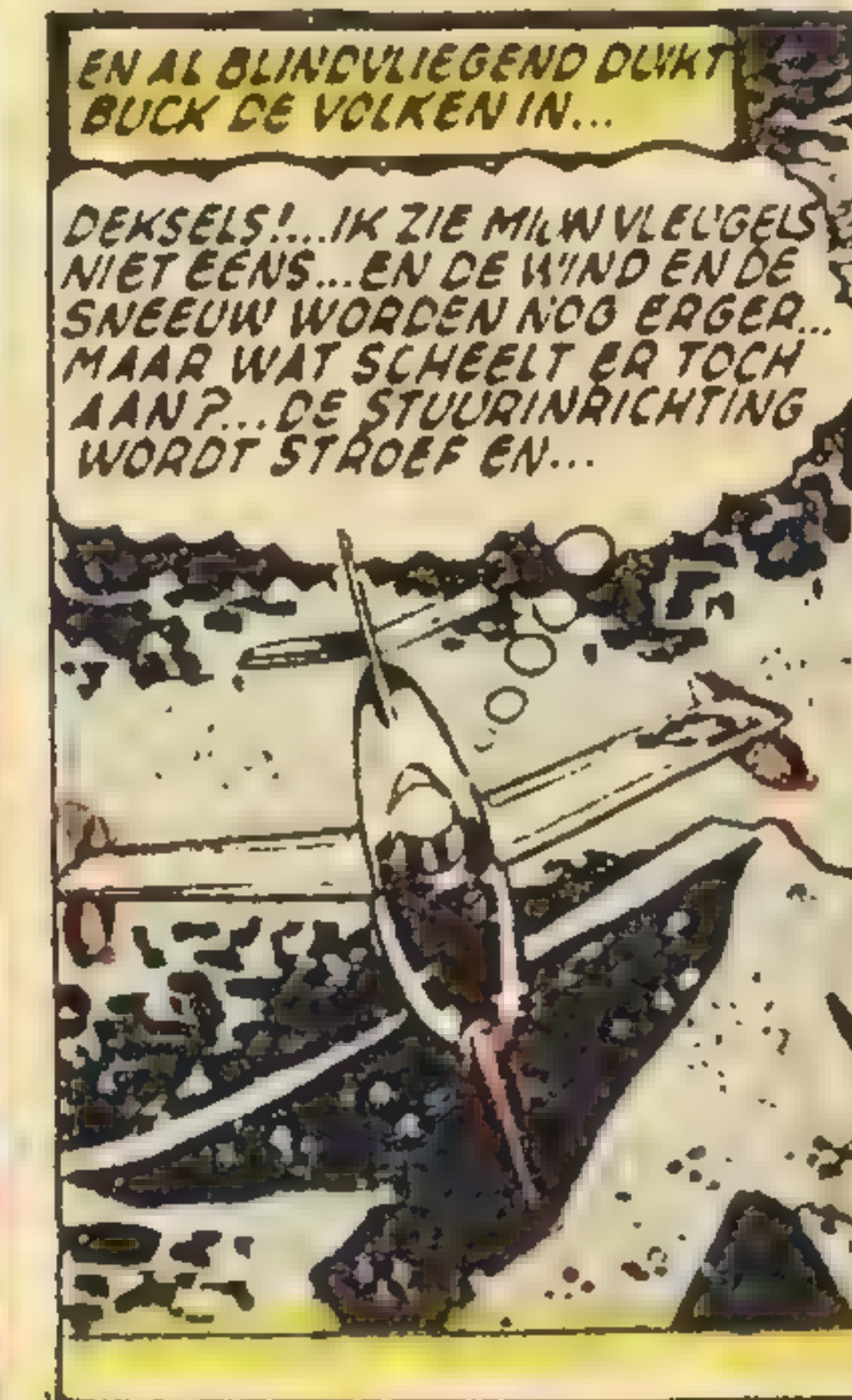
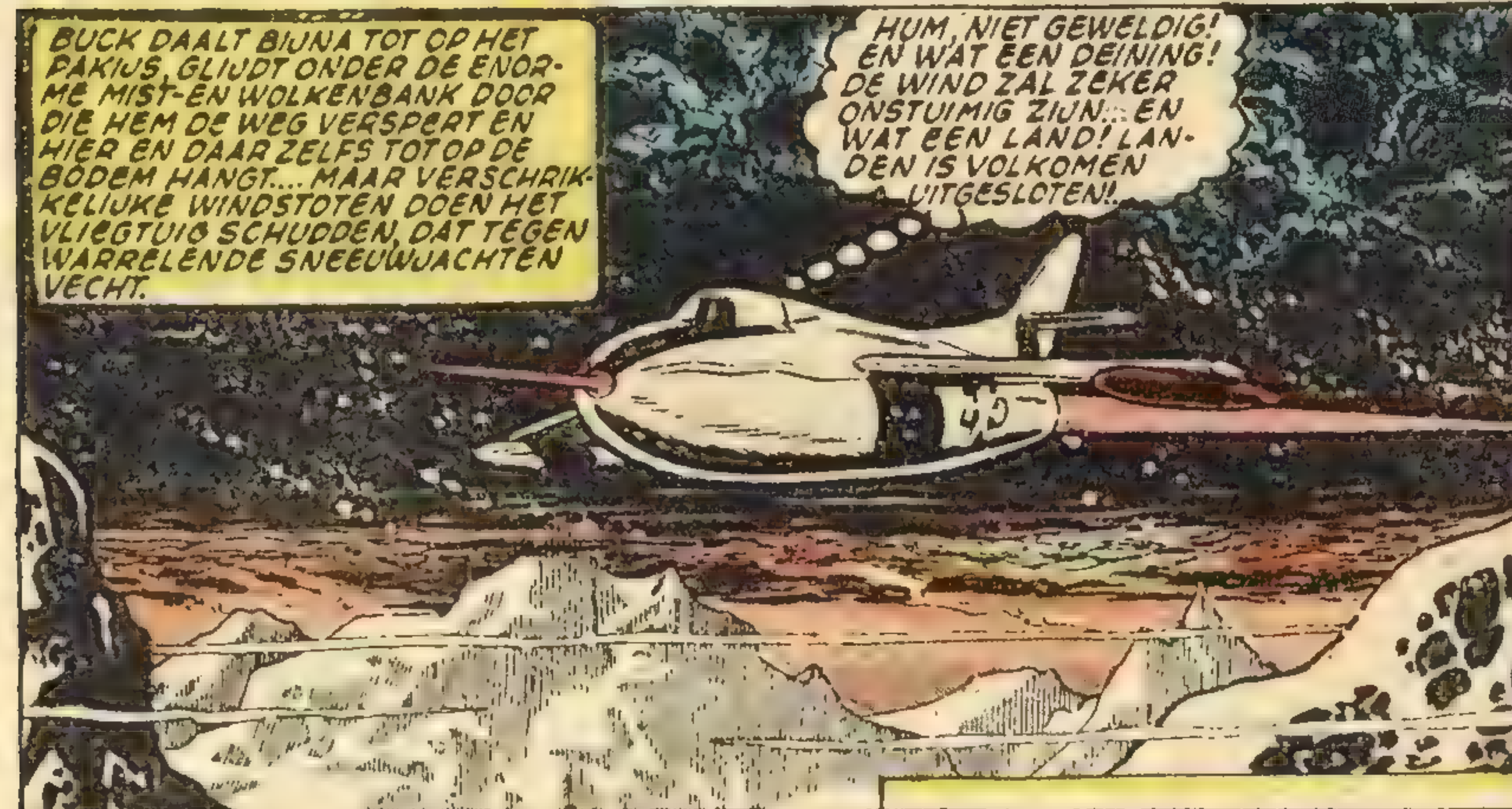
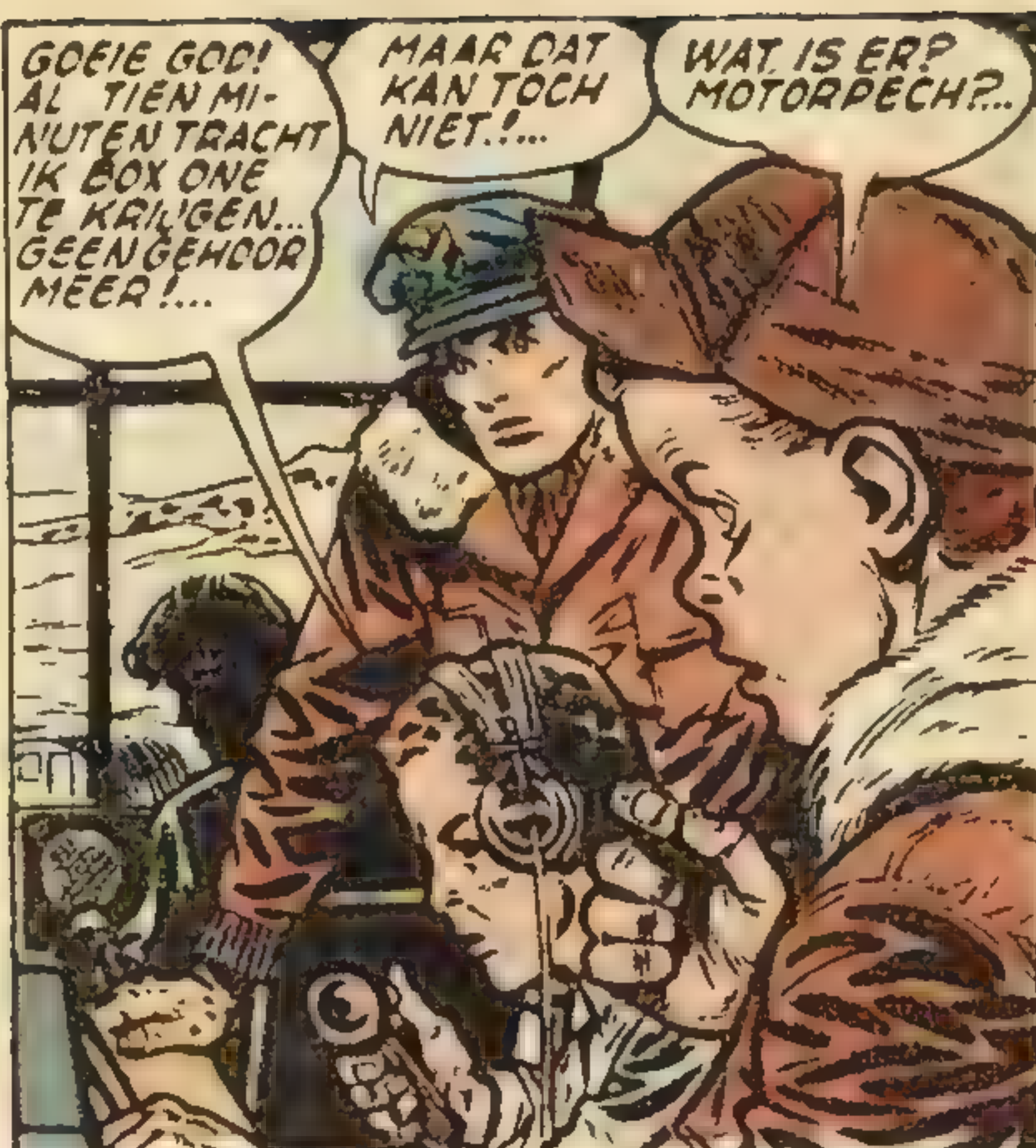

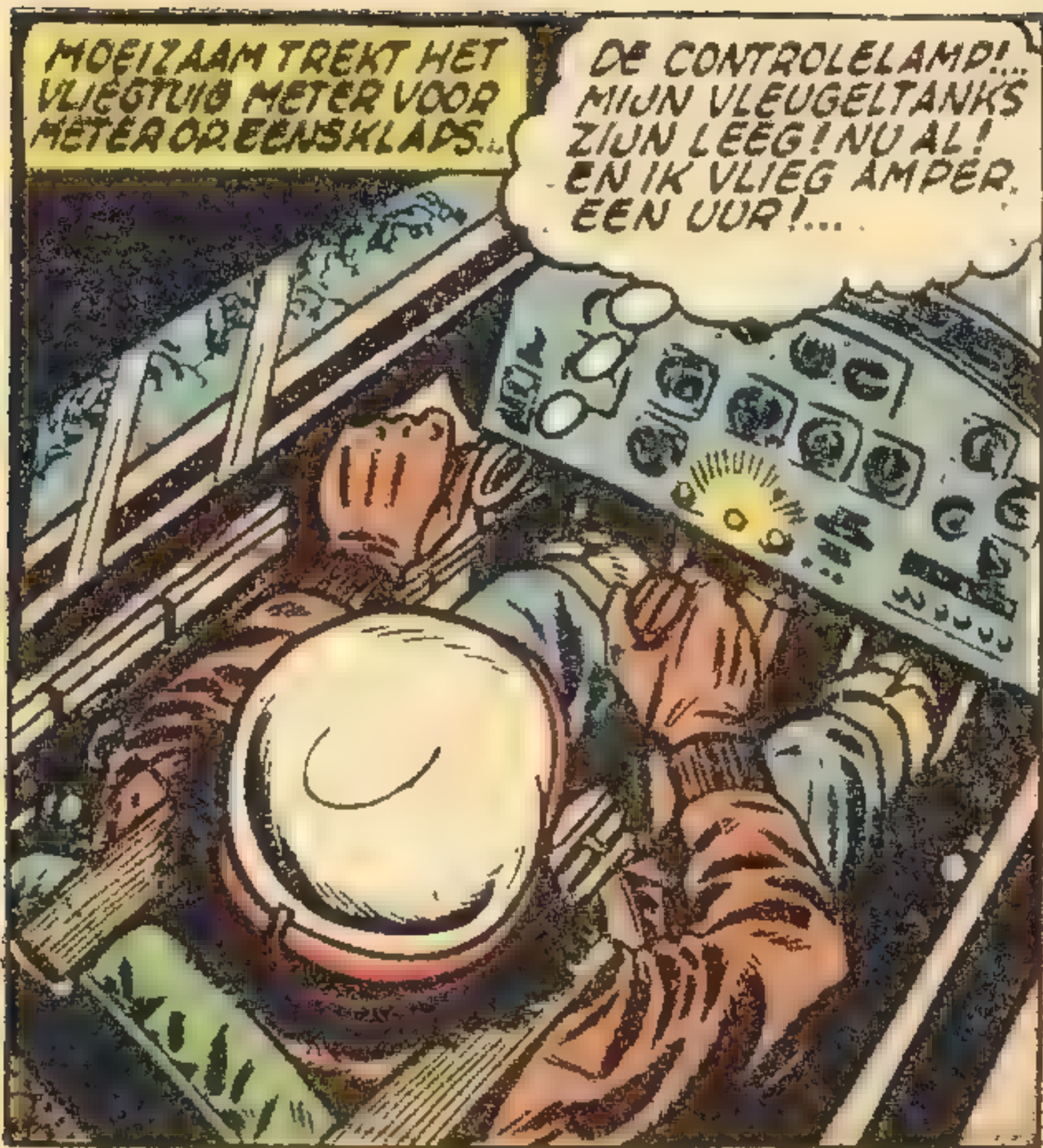
BUCK DANNY

TESTPILOTEN

Het toestel is goedgekeurd en onze drie vrienden gaan met Catey naar Groenland. Bij nieuwe proefvluchten raakt Dany's radio onklaar...

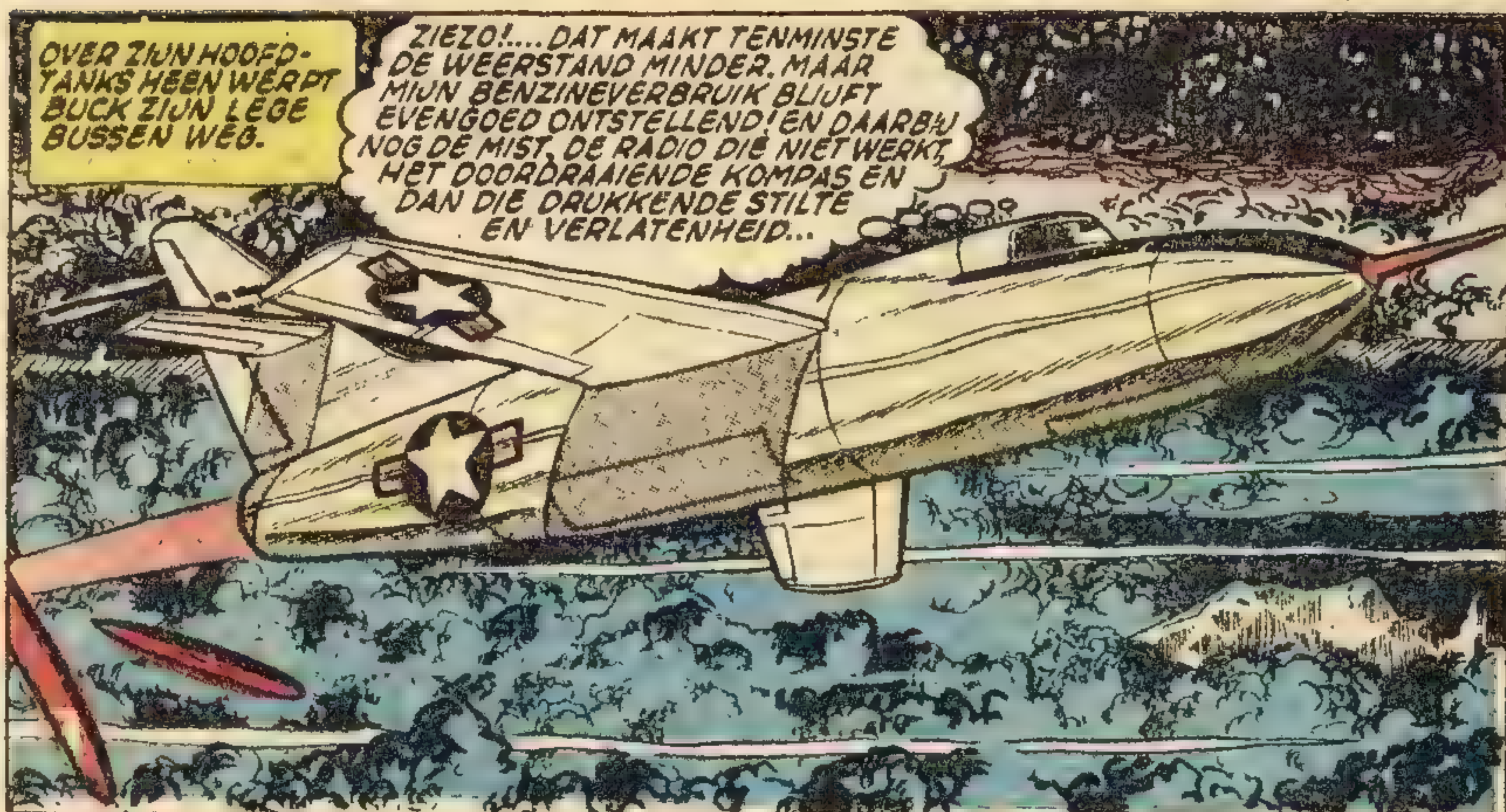

MOEIZAAM TREKT HET VLEUGELTANKS MIJN LEEG! NU AL! EN IK Vlieg AMPER EEN UUR!...

DE CONTROLELAMP! MIJN VLEUGELTANKS ZIJN LEEG! NU AL! EN IK Vlieg AMPER EEN UUR!...

OVER ZIJN HOOFD-TANKS HEEN WERPT BUCK ZIJN LEGE BUSSEN WEG.

ZIEZO!... DAT MAAKT TENMINSTE DE WEERSTAND MINDER. MAAR MIJN BENZINEVERBRUIK BLIJFT EVENGOED ONTSTELLEND! EN DAARBIJ NOG DE MIST, DE RADIO DIE NIET WERKT, HET DOORDRAAIENDE KOMPAS EN DAN DIE DRUKKENDE STILTE EN VERLATENHEID...

HET LIJKT WEL OF HET DAARBOVEN OPKLAART. IK ZAL TRACHTEN BOVEN DE WOLKEN UIT TE KOMEN OM BESTEK OP TE MAKEN. IT KOMT ME VOOR OF IK AL UREN IN DAT VOILE WEER Vlieg!

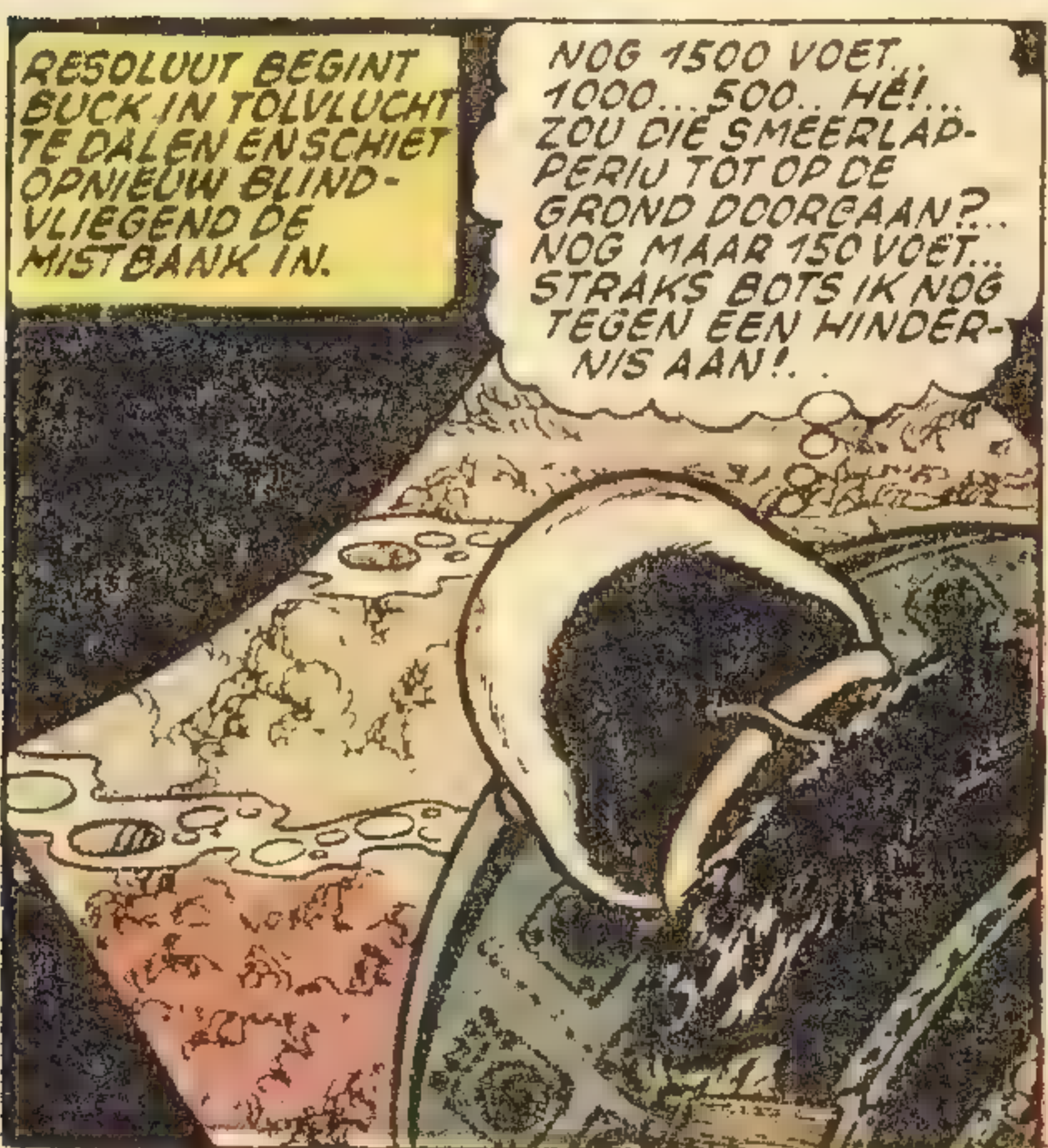

NA EEN PAAR EINDELOZE MINUTEN BREEKT DE "JET" OP HET LAATST DOOR. BUCK SCHAKELT DE STUURAUTOMAAT IN EN MAAKT BESTEK OP.

IK Vlieg NU AL TWEE UUR. IK HAD DE POOL AL MOETEN BEREIKEN.

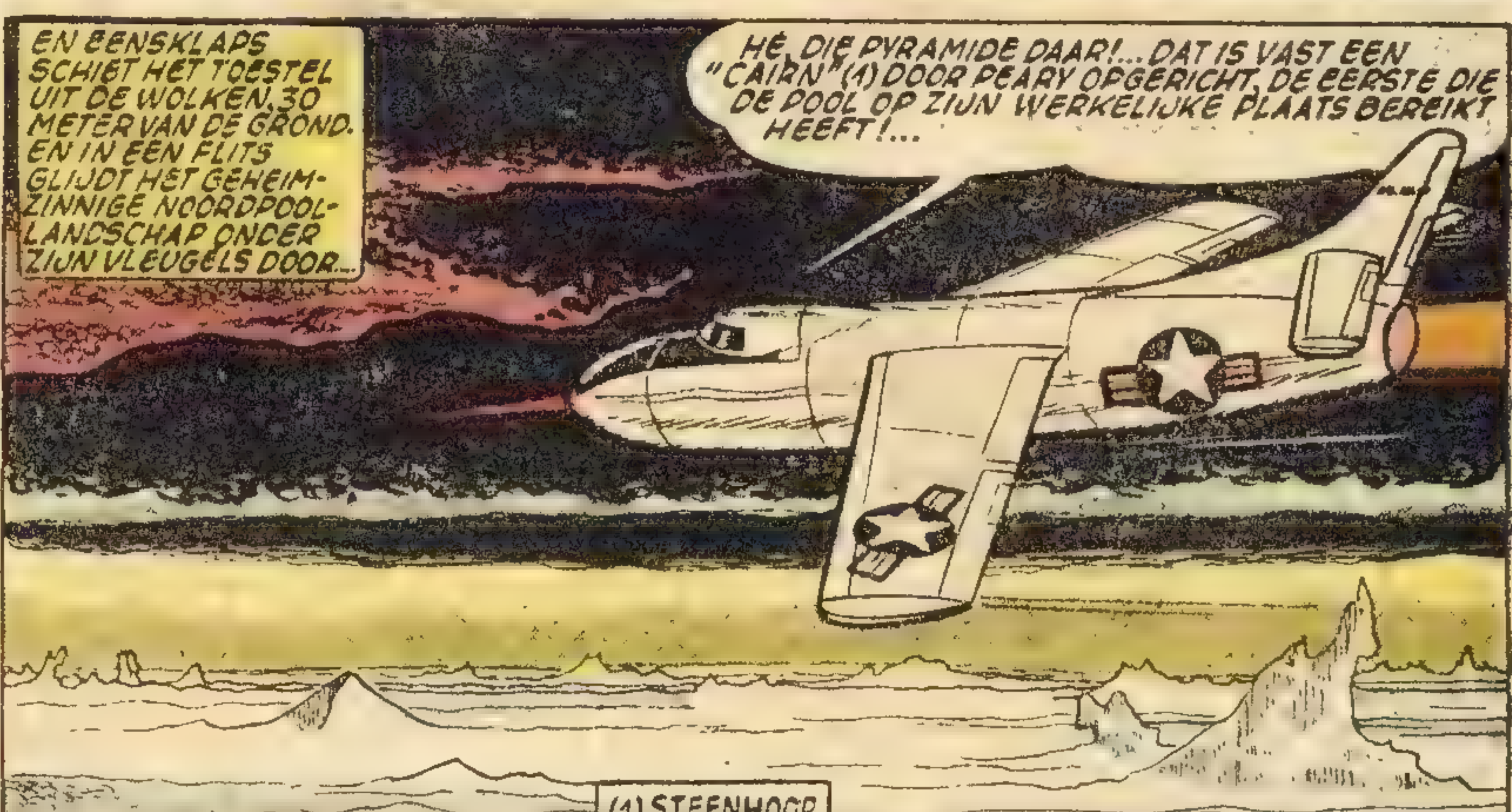

WEL VERDRAID!... ALS MIJN BEREKENING JUIST IS... ZIT IK LOODRECHT BOVEN DE POOL!!! JIPPIE!... DAT EENS NADER BEKIJKEN! IK DAAL WEER!...

RESOLUUT BEGINT BUCK IN TOLVLUCHT TE DALEN EN SCHIET OP NIEUW BLIND-VLIEGENDE DE MISTBANK IN.

NOG 1500 VOET. 1000... 500... HÉ! ZOU DIE SMEERLADPERIU TOT OP DE GROND DOORGAAN? NOG MAAR 150 VOET... STRAKS BOTS IK NOG TEGEN EEN HINDERNIS AAN!

EN BENSCHAPS SCHIET HET TOESTEL UIT DE WOLKEN, 30 METER VAN DE GROND. EN IN EEN FLITS GLIJDT HET GEHEIMZINNIGE NOORDPOOL-LANDSCHAP ONDER ZIJN VLEUGELS DOOR.

HÉ, DIE PYRAMIDE DAAR!... DAT IS VAST EEN "CAIRN" (1) DOOR PEARY OPGERICHT, DE EERSTE DIE DE POOL OP ZIJN WERKELIJKE PLAATS BEREIKT HEEFT!...

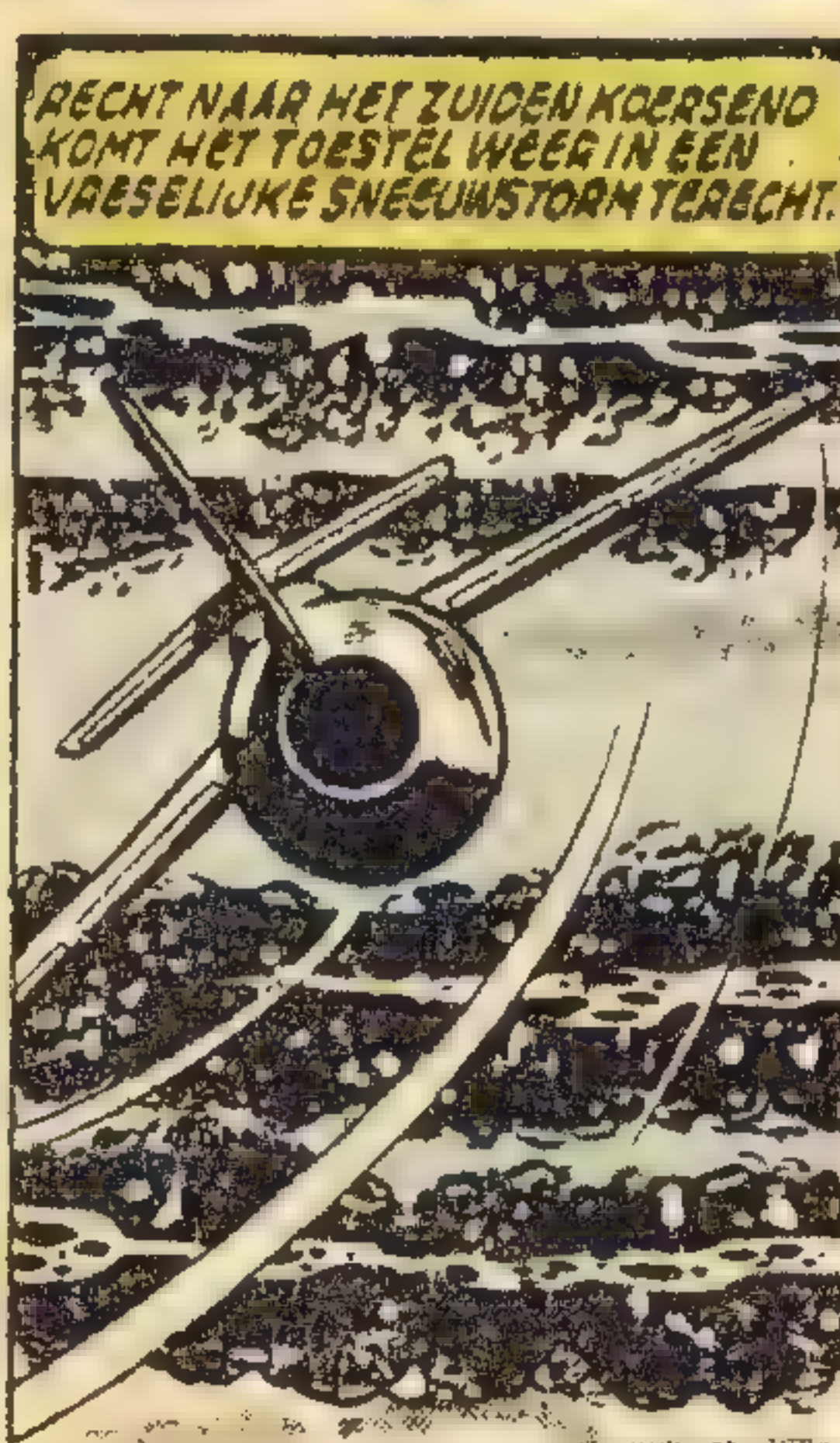
(1) STEENHOOP

GOEIE GOD! MIJN BENZINE SLINKT ANGSTWEKKEND! HET IS MEER DAN TIJD OM DE STEVEN TE WENDEN!...

GELUKKIG HEB IK NU DE WIND MEE!...

RECHT NAAR HET ZUIDEN KOERSEND KOMT HET TOESTEL WEEER IN EEN VRESSELIJKE SNEEUWSTORM TERECHT.

EN MINUTEN VERSTRIJKEN...

HET BENZINEPEIL DAALT MEER EN MEER. DE KLEINSTE AFWIJING VAN DE KOERSLIJN EN IK BEN VERLOREN. IN ZO'N NOOD-WEER KAN IK GEEN BESTEK OPMAKEN!... EN ALS DIE VERWENSTE RADIO DAN NOG... O!... ZE... ZE WERKT WEER!!!

W. J. J. H. B. 180

Onze Knollentuin

KNOLLENTUINREGLEMENT

- Art. 1: Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
- Art. 2: Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
- Art. 3: Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden: « Eigen werk », wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven: « Naverteld ».
- Art. 4: Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
- Art. 5: Een goede raad: Kweek geen te dikke knollen.
- Art. 6: Tekenknoletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
- Art. 7: Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje!

Knollenkweek uit Noord en Zuid... Kwabber blijft tot Pasen uit!

We zitten in de knollentuin nog steeds zonder Kwabber. Dit beliet ons niet onze knollen in het gelid te zetten! Hier volgt een persiflageknol van **STIJGENDE HAVIK** 30.618 uit Amsterdam, een knal-knol, waarbij toch geen schot gelost wordt!

DE ACHTERVOLGING

— Een lelijk geval, nietwaar boys, bromde Jim Cardigan.

Oklahoma Bill spuwde zijn kauwgummetje uit en staarde verwachting naar Texas Kid. Deze nam inderdaad het woord.

— We moeten die kerel onmiddellijk achterna, anders piept hij hem weer!

Over wie, de drie vrienden, het hadden? Wel, over Blackie O'Brien, die uit zijn eel gebroken was en daarbij een bewaker het levenslicht had uitgeblazen. De bewaker was een goed vriend van de Kid...

Texas Kid was sindsdien zijn vermoorde vriend aan het wreken. De dader bleek juist uit River City in noordelijke richting vertrokken.

Onze drie speurders sprongen op hun paarden en noordwaarts ging het.

Blackie zal wel in Blacktown zitten, opperde Jim.

— Mijn idee ook, gromde Texas Kid.

Jim zette zijn gegrijs voort en haalde zijn revolver al uit de holster. Bill wreef over zijn kin en bromde:

— Als we dat kereltje te pakken hebben, moet ik me toch eens scheren.

— Het zal tijd worden, ouwe jongen, grinnikte Jim.

Dezelfde avond reeds reden ze het stadje binnen: Jim fluitend, Bill vechtlustig en de Kid kalm. Ze stegen af bij een bar en stapten naar binnen. In het lokaal hing een dikke rook en dranklucht. Zonder om zich heen te kijken beende de Kid naar de toonbank.

— O'Brien moet ik hebben!...

De barman keek hem even aan en bromde verveeld:

— Die is hier niet, cowboy!

Tegelijk hoorde Texas Kid Jim waarschuwend roepen. Snel draaide hij zich om en zag nog juist, hoe Bill met een panter-sprong boven een kerel terechtkwam, die juist van plan was zijn colt op de Kid te ledigen. Met een welgemikte slag lag de kerel buiten westen en tegen de grond.

— Het is O'Brien! brulde Jim. Hij voelde natilgheld!

Enthousiast deed hij O'Brien, die juist weer bijkwam, de handboeien om.

Bill stak grijnzend een nieuwe reep kauwgum in zijn mond.

— Bill, stamelde de Kid, ik...

— Ach wat, hikte Bill, geen amoesjes! Ik had vechtlust!

De drie vrienden vertrokken met hun gevangene naar hun baas, kapitein Granville. Die nam het vrachtje in ontvangst en onze drie helden togen verder, nieuwe avonturen tegemoet.

Stijgende Havik 30.618, uit Amsterdam.

CAGLIOSTRO 31.809 uit Gent, maar aan boord van m.s. « Spero » zwervend langs onze Beneluxse wateren, knolde een opstelknol in maar liefst vier afleveringen en elke aflevering nog versierd met een tekenknol! Dat is van het goede teveel, Louis! Dit over vier weken « uitstrijken » lijkt Snuffel, gezien onze plaatsruimte, niet te verantwoorden. Daarom hier een samenvatting van het beste uit je werk.

DE LOTGEVALLEN VAN BOER PEETERS

Jef, de zoon van boer Peeters was opgeroepen voor « den troep » en lag al een paar maanden binnen Gent. Peeters wilde « zountje » eens gaan opzoeken en moest daarvoor de eerste keer van zijn leven naar Gent.

Piet Kwabbernoef op zijn oude dag. - Tekenknoel van **DE WITTE KRAAI** uit Wenduine.

— Mieleke, zei zijn vrouw, zie maer, daat se eu niet duut rije, hé!

— Och, antwoordde hij, als 'k duut heen, zaal ik 't well ko'me sel'gen.

Daarmee moest vrouw Peeters het doen.

Het eerste, wat ons boerke even buiten Eeklo op de steenweg zag, waren mensen, die met hun duim stonden te wijzen als er een auto passeerde. Ons boerke vond dat zo plezant, dat hij het ook deed. Het gevolg was, dat een Ford '31 voor hem stilstield met een slijke meneer erin.

— Wel vriendje, wil je meerijden?...

Boerke Peeters zijn kinnebakke viel open van het verschieten, maar het gaf geen geluid! Waarop de heer hem zonder verdere complimenten binnen de wagen trok.

De autorijder wilde de voortreffelijkheid van zijn wagen en vooral van zijn remmen laten zien.

— Zie je ginds die overweg en die trein? Ik spurt er in een vaartje van 120 K. M. heen en zal stoppen op 20 c. M. van de spoorwegovergang!...

Deze geweldige prestatie lukte tot glorie van de Ford-fabriek, maar tot schande van ons bibberend boerke.

Dank zij verschillende van deze rij- en remproeven raakte boer Peeters toch in Gent. Wat een lawaai, getoeter en geraas! Om van te duizelen. Gelukkig, daar zag hij een agent.

— Ha, sjampetter, wete gij nie, waer onze Stjeef is?...

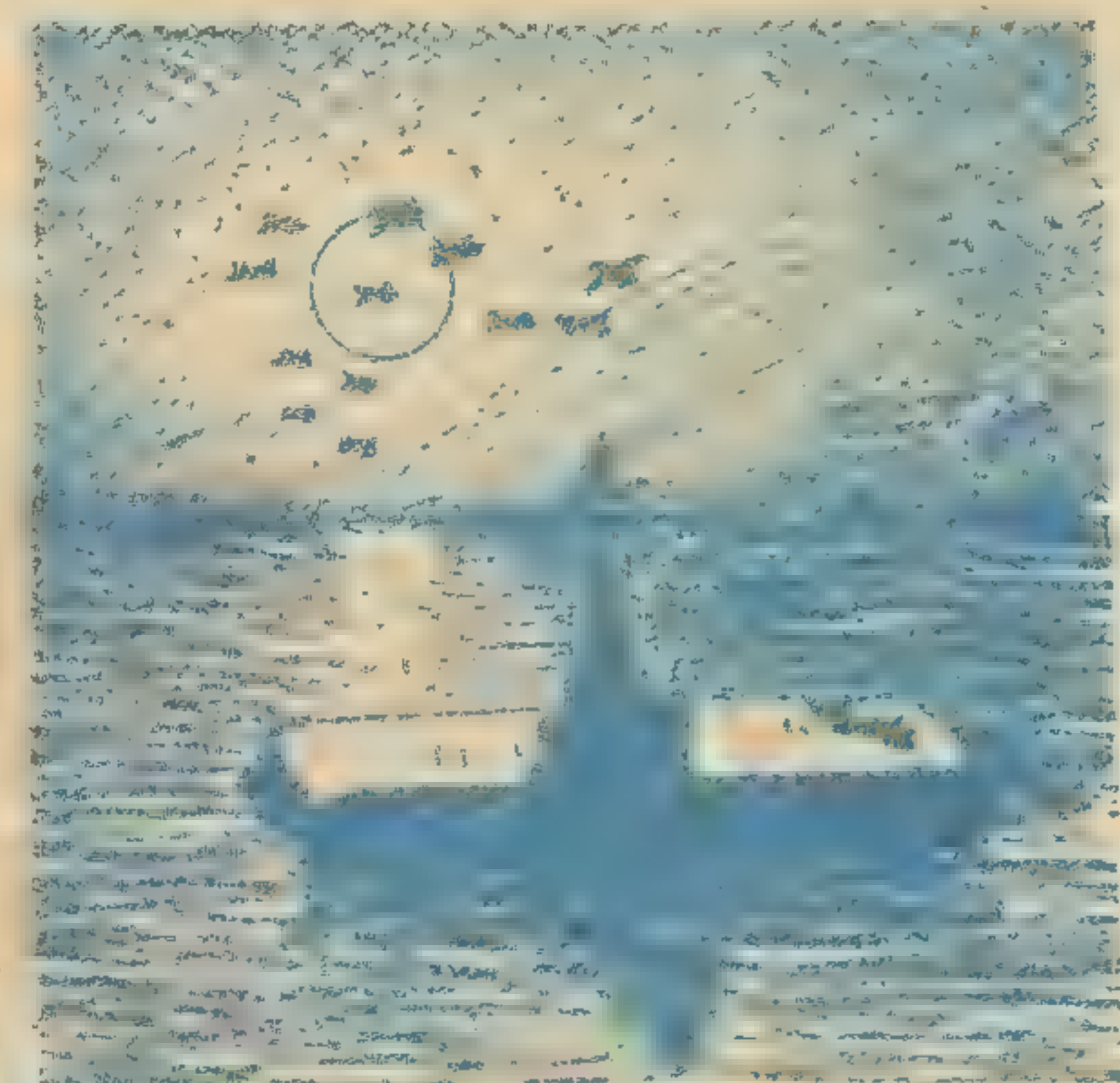
De politteman bekeek het boerke eens en wist meteen, wat voor vlees hij in de kuip had.

— Wa en dau ouwe Stjeef?...

— Ha, zei Peeters, die ees saldult en eke bain zij vauder.

— Ge zuult daer den traam moute pauke veur St. Pietersplein, daer zie de vijfve!

Boer Peeters bedankte en de agent stapte glimlachend de andere richting uit. Drie kwartier later was hij terug en zag daar nog ons boerke staan.

BUCK DANNY 30.374 uit Lier is een trouw en actief lid van de R. V. C. Dat lijkt ook uit dit tekenknolletje.

De trams konden vertraging hebben, maar zolang? Hij tikte onze man op de schouder en vroeg:

— Heweil, nog nie weig?...

Waarop het verbazende antwoord kwam:

— Die daer koomt ees de vijfde en daer gau eke mee mee!

Tegelijk sprong Peeters op de tram en reed mee...

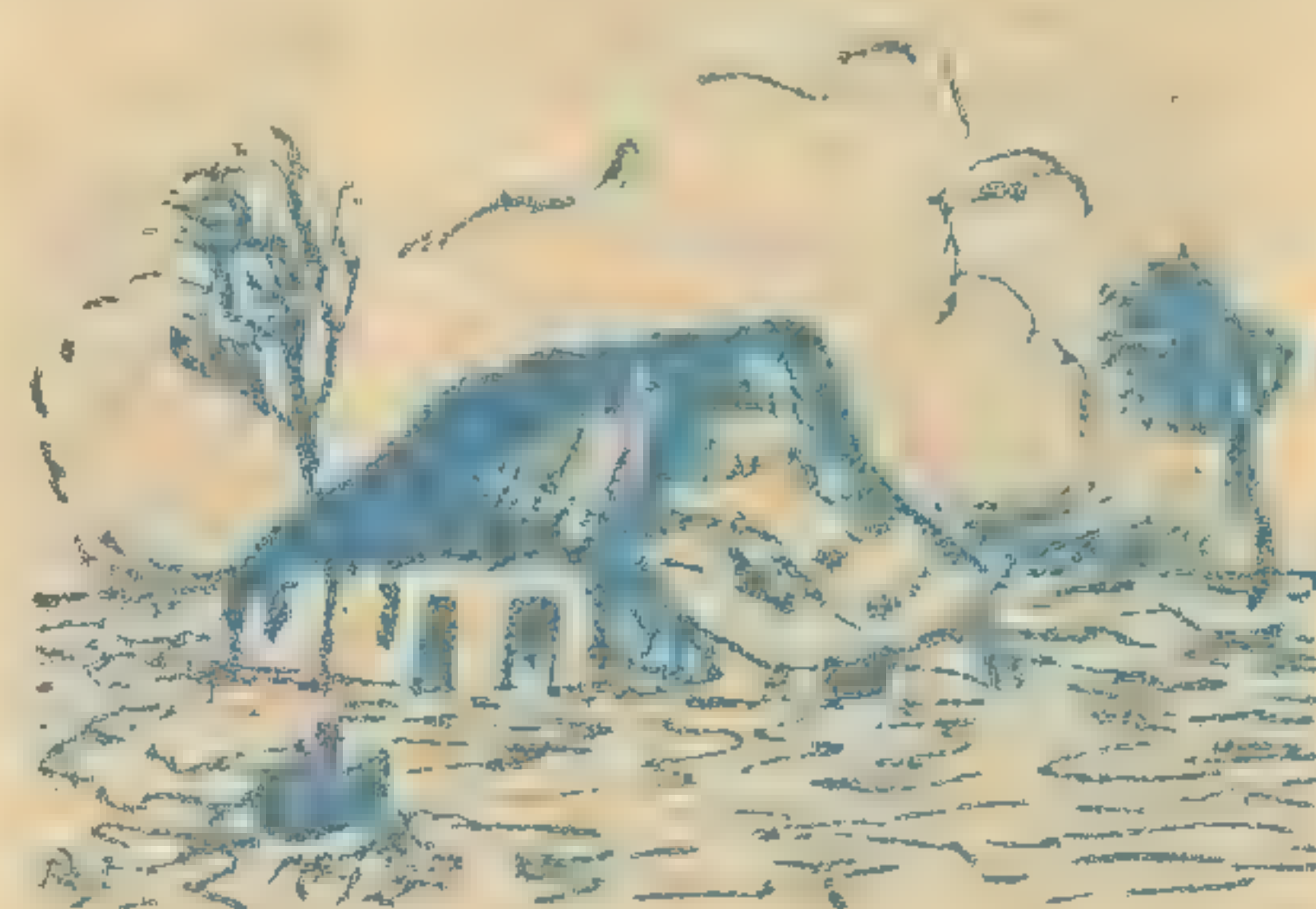
Of ons boerke zijn zoon en de weg terug nog gevonden heeft, kan Cagliostro ons verder niet meer vertellen. We zullen het wel nooit weten. Tabé!

Cagliostro 31.809 uit Gent.

Van de stevigwerkende gebroeders L. uit Botermelk verdient **KAPITEIN CARLSEN** een eervolle vermelding en met z'n varkens-tekenknol, ziet **DE KOEKOEK** zijn opstelknolletje hier geplant, evenals **MATROOS VAN DER KLEIN** 32.119.

KASTANJES RAPEN

De mist hing nog dik over veld en wel toen mijn kameraad en ik kastanjes gingen rapen. De spreuwen vlogen verschrikt voor onze voeten op en de wind veegde door de bomen. De top van elke kastanjeboom zwaalde heen en weer, zodat alle kastanjes, die rijp waren, naar beneden kletterden. En

Watersnood. - **MENTOR** uit Nijlen.

met vaart! Dat merkte je het best, als er een pardees op je hoofd terecht kwam!

De eekhoorns waren druk in de weer. Ze borgen kastanjes, mastappels en al wat voor hen eetbaar was in hun opslagplaatsen. Er zaten ook een paar eksters te pikken om de kastanjes uit de bolsters te krijgen. Toen wij kwamen, waren ze onmiddellijk verdwenen.

Toen we onze zakken vol hadden, gingen we door het bos naar huis. We zagen nog paddestoelen, goeie en slechte, zoals de vliegendoed. Plotseling zette mijn vriend het op een lopen. Ik keek om en zag de boswachter, die al zo jong niet meer is. We waren hem spoedig kwijt. Hijgend kwam ik thuis, dronk 'n kop koffie, borg m'n kastanjes op zolder en kon nog juist op tijd naar school. Het was een mooie herfst-morgen.

De Keekoek uit Botermelk.

GOEIE OUDE SOOL...

Als 's avonds — zoals nu — de regen plast, de wind de kreunende takken heen en weer zwiept en het in de schouw ze skellig huult, denk ik vaak aan vroeger. Dan zie ik vager of scherper almaar gezichten van mensen, die al lang ter aarde zijn. Zo lacht me nu het gezicht toe van Sool, de goede oude stropers. Een verveerd gezicht met allemaal rimpeltjes. Sool hield van 'n stevige borrel en hielp wel eens een haas of fazant naar de hazen- en fazantenhemel, maar dat hoorde er bij ons bij.

We zaten samen onder een oude linde. Voortdurend werden we opgeschrikt door inslaande V-bommen. Als ik bang ineenkromp zei Sool:

— Niet bang zijn, manneke! Mij krijgen ze toch niet. Daar ben ik veel te oud en te leep voor...

En hij vertelde uit zijn stropersleven. Hoe hij zijn geweer en zijn jachtbuis onder zijn krulwagen verborg, als hij spurrie ging halen. Hoe hij in de kerstnacht eens per ongeluk zijn eigen duim afschoot... Boswachters of gendarmen kregen hem nooit te pakken...

— Mij krijgen ze nooit! Daar ben ik te oud en te leep voor...

Goeie oude Sool, ze hebben je tenslotte toch gekregen! Een V-1 verraste je bij nacht...

Matroos van der Klein 32.119 uit Schoten.

Een eervolle vermelding is er voor het opstelknolletje van RED RYDER uit Steenokkerzeel, die een bekende geschiedenis vertelt en van ZWARTE GIER uit Grobbendonk. Alfred en Albert hebben hun best gedaan.

Ook in het dichterknollenperk moet het bij eervolle vermeldingen blijven. Die zijn er voor SPEURENDE LEEUW 31.828 uit Nijlen, voor RIK VANSTEENBERGEN uit Westkapelle en voor JAAK W. 32.331 uit Kaulille. Voor een Robbedoeskenteken moet je 12,50 fr. insluiten! Daverende groeten van onze P. K. aan WILLY P. uit Mechelen. Als P. K. wat nodig heeft, komt hij beslist de nieuwe zaak binnenwhippen. Willy. Veel succes!

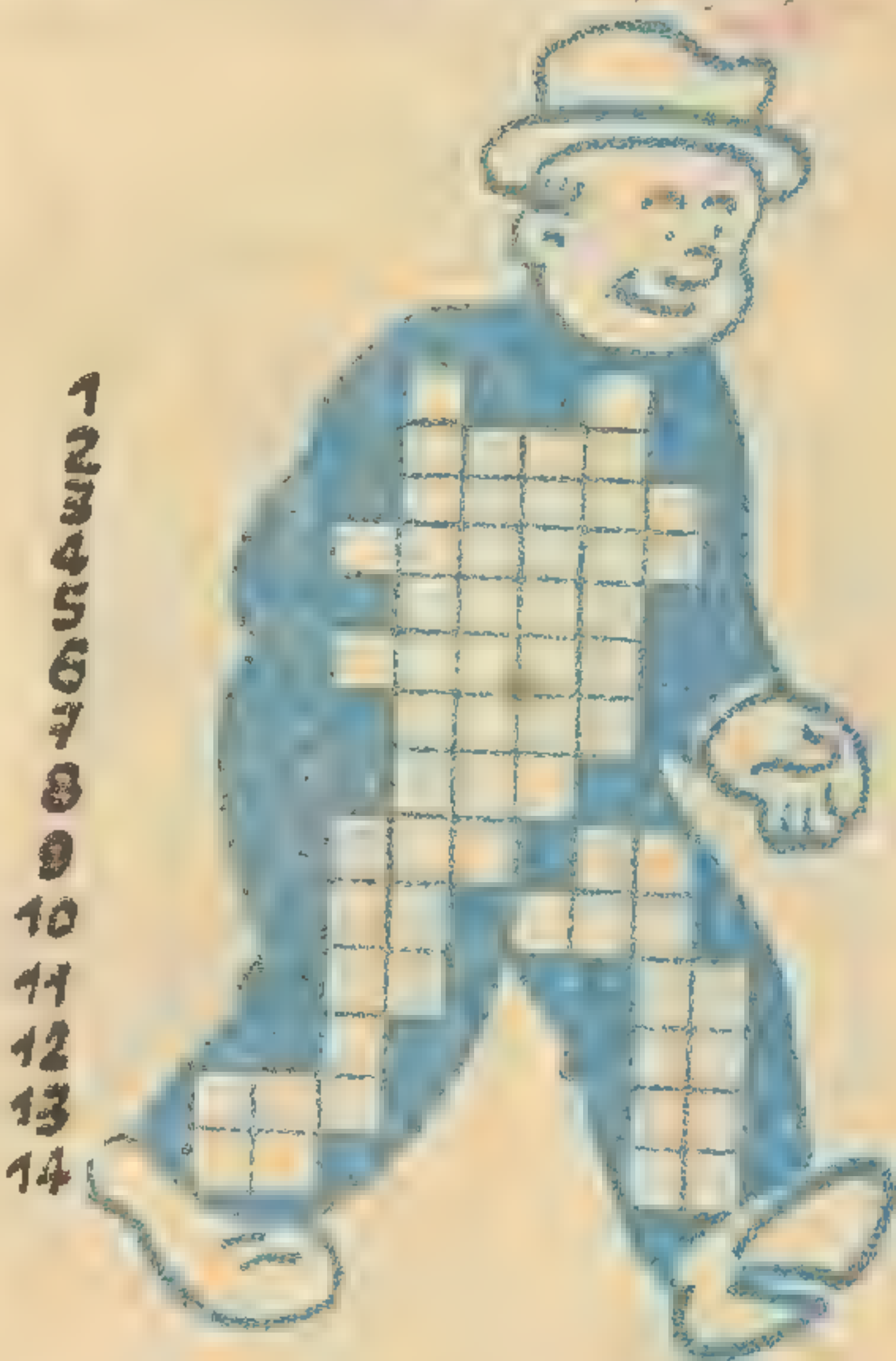
Eervolle vermelding voor de tekenknolletjes van JOS. R. uit Hoeselt, GOUDEN AREND uit Steenderp (voor prijs van speldje, zie boven, Jozef!) en voor de verrassende reeks tekenknolletjes van KWABBERNOOT uit Esemaal.

Dat is weer een hele knollentuin vol! Geen wonder, dat Sjarel met energiek gebaar met zijn pijpsteek een eind maakt aan de pret. Tot volgende week, rakkers en rakkeresjes, knolplantlustigen! Groeten van verre en dichtbij van Pieter en puffende Sjarel en op alle afstanden van jullie opperplanter.

SNUFFEL.

DENK NA EN... VUL IN:

1 2 3 4 5 6 7 8 9

HORIZONTAAL

2: Wetboek. — 3: Vorm van horen. — 4: Piepe. — 5: Tijdperk. — 6: Gewassen tekening. — 7: Halfvrije boer. — 8: Goederenmagazijn. — 9: Voertuig. — 10: Voegwoord. — 11: Vleugelloos insect dat zich met het bloed van mensen en dieren voedt. — 12: Muziektoon. — 13: Aandeel in een loterij. — 14: Vorm van zijn. — Dubbele medeklinker.

VERTIKAAL

1: Chinese munt. — 2: Trekdiert. — 3: Kiem. — 4: Gierigaard. — 5: Vogel van de familie der steltlopers. — 6: In het wild groeiende boom, waarvan vrucht met harde schil en smakelijk vlees. — 7: Vorm van verkassen. — 8: Gans. — 9: Voegwoord. — Vuurgele edelsteen. — 10: Uit Ierland.

OPLOSSING VAN VORIG RAADSEL

Horizontaal. — 1: Web, Na. — 2: Nopal. — 3: La. — 4: Th. — 5: Klr. — 6: Anno. — 7: Maagsap. — 8: Snap, Ar. — 9: Fez. — 10: Rad. — 11: Ido, Ed, Stom. — 12: Vin, Natie, Era. — 13: Max, Eel, Rin. — 14: Ert.

Vertikaal. — 1: Vm. — 2: Ia. — 3: Sfinx. — 4: Med. — 5: En, Amazone. — 6: Rol, Knap, Eb. — 7: Patina, Peter. — 8: Na, Troglodiet. — 9: Val, Elsa. — 10: Baars. — 11: Prater. — 12: Doris. — 13: Man.

IN HET HELDENBOEK VAN ROBBEDOES

Het Heldenboek van Robbedoes is een erg dik boek in een lederen koft. Het is bestand tegen de tand des tijds. Binnen honderd of binnen tweehonderd jaar moeten onze nakomelingen daarin kunnen lezen, dat de rakkers en de rakkeresjes van deze tijd geen sufferds en geen sukkelaars zijn geweest.

Ik heb me toch wel even ongerust gemaakt. Als het zo doorgaat, zal het nog jaren duren voor ons eerste Heldenboek vol is. Er zijn nog maar 17 van de 250 bladzijden beschreven.

Hoe komt dat toch?

Zijn de Robbedoesvrienden te bescheiden? Denken ze misschien, dat ze van opscheperij zullen verdacht worden, als ze me schrijven over hun doen en laten?

Dan vergissen ze zich luttel. Tussen rechtmatige fierheid en hoogmoed is er nog een groot verschil. Als je werkelijk schitterend gedragen hebt, mag je daar voor uitkomen. In het Heldenboek worden de jongens en meisjes trouwens alleen met hun schuilnaam vermeld. Zo wordt alle misplaatste hoogmoed vermeden.

Zo zal ik u deze week een geschiedenis vertellen, waarin Vierharten uit Lokeren de heldenrol speelt. Wie is Vierharten? Dat weten alleen ik en Vierharten zelf. Maar de heldendaad van Vierharten verliest er niets van haar waarde door. En ik schrijf er niet over om Vierharten een genoeg te doen, maar om andere rakkers en rakkeresjes wakker te schudden.

Wat Vierharten gedaan heeft, is eigenlijk

zeer eenvoudig. Dat kan iedereen. Je hoeft er alleen aan te denken. Het is juist mijn bedoeling, jullie te helpen om er aan te denken.

Vierharten heeft een broer, die op het ogenblik soldaat is in Duitsland. Die broer heeft een paar armbandhorloges meegebracht en wou die met een kleine winst verkopen.

Vierharten sprak er over met enkele jongens van zijn klas. Haast iedereen had al een armbandhorloge. Toch waren er twee liefhebbers. De beste vriend van Vierharten wilde er een kopen voor zijn oudere broer. Hij bood 350 fr. Maar er was ook nog een andere leerling, die er erg veel voor voelde. Hij spaarde al lang voor een horloge en nu hij er vrij goedkoop een krijgen kon, wilde hij van die gelegenheid profiteren. Jammer genoeg kon hij er maar 310 fr. voor geven.

Hoewel Vierharten voor die leerling geen bijzondere sympathie voelde, verkocht hij hem het horloge voor 310 fr. in plaats van aan zijn beste vriend voor 350 fr.

Dat mag dom lijken, maar Vierharten redeneerde als volgt: de vader van mijn vriend kan best wat meer betalen voor een andere horloge, terwijl die andere jongen misschien nog maandenlang zal moeten sparen voor hij een behoorlijk horloge kan kopen.

Misschien vinden jullie dat niet erg heldhaftig. Wel, ik vind het een buitengewoon prachtig gebaar. Het winstbejag is tegenwoordig tot een echte kwaal uitgegroeid. Je moet werkelijk een kerel zijn om je daar van los te maken.

Daarom wens ik Vierharten uit Lokeren van harte geluk.

TOON.

GEHEIME BOODSCHAP

9N7P4P036 23NK48KXKM 954R19N14RZ4K4
R7Z3JN79 6H4MN3437 4M3NS64 —027 6R4F69
2S34M9N 7Z3JNC20 8K9XR61 4R234S 68464K4
N6796 N3467 96H3J H4654 H43M —R3F 614R
X974NH4XF67 4R9KX4R3N K+4S634H 4XF6—
NS6R—0 +4NS54 —R414N79 6H3J74S24 0642
N346—14R 54—R414N H4XF67 963S4R5M—X
319NH4M.

ABONNEMENTSPRIJS

LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	15.60	7.80	3.90	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Segherslaan 19, Eindhoven. - Giro: 211.714.
West-Indië	Fl.	16.80	8.40	4.20	
België en Luxemburg	B. Fr.	260	130	65	Uitg. J. Dupuis, Zonen & Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - P. C. R.: 3621.59.
Belgisch Kongo	B. Fr.	272	136	68	
Andere landen	B. Fr.	280	140	70	

RIK RAKKERS

De dokter, Rik en Piet proberen Marlow te vermurwen. Zal het lukken?

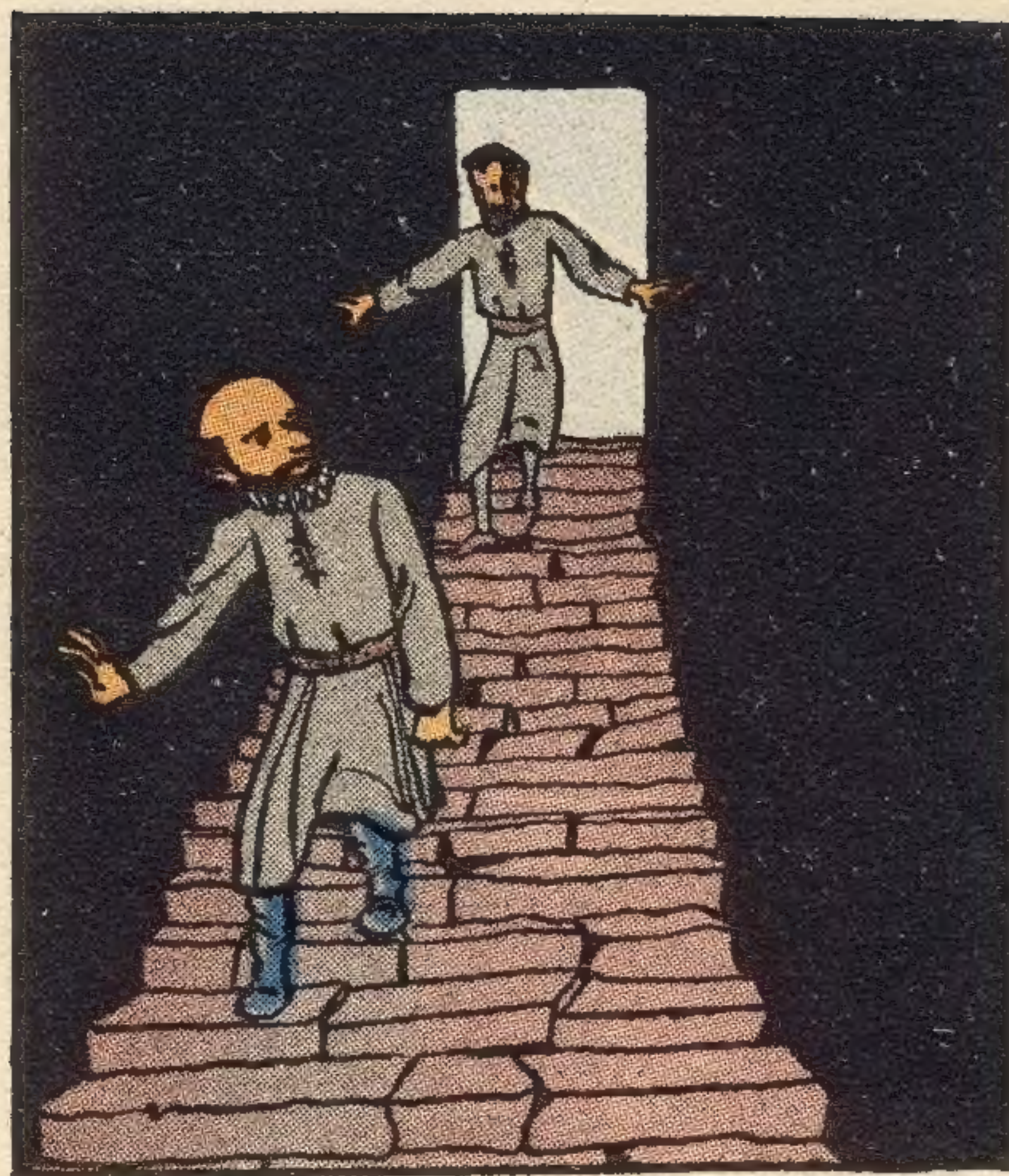

Xaverius

VERTELT
DOOR DE
MINSTREEL

XAVERIUS IS DOOR
IGNATIUS VAN DE IDEL-
HEID VAN ALLE SUCCES
OVERTUIGD EN LAAT
ZICH DOOR HEM NAAR
EEN PARIJSE ARMWIJK
BRENGEN.

WEINIG BEKENDE INDIANEN...

DE BONTTE
WERELD

de HOPIS van Arizona

HET IS EEN VAN DE LAATSTE INDIANENSTAMMEN VAN AMERIKA, DIE NOG IN HUN OORSPRONKELIJKE FORM LEVEN. MAAR HIJ IS LANGZAAM AAN 'T VERDWIJNEN... 12 KLEINE DORPJES OP EEN GROOT, BERGACHTIG TERREIN...

HUN GROOTSTE TROTS IS HET DRAGEN VAN EEN WITTE VILTEN BROEK EN OORRINGEN VAN RUW TURKOOIS...

OPPERVLAKTE: 10.500 KM².
OF 95 KM. VAN OOST NAAR
WEST EN 110 KM. VAN NOORD
NAAR ZUID. 12 DORPJES
OP 15.000 TOT 2.000 M.
BOVEN DE ZEESPIEGEL.

DE MANNENMODE IS EEN BAND
OM HET VOORHOOFD EN EEN
KETTING VAN PRIKKELDRAAD
OM DE HALS.

IN TEGENSTELLING
MET DE ANDERE
INDIANEN LEVEN ZE
IN ARMELIJKE STE-
NEN BOUWWERKEN,
DIE ZE AAN DE BINNEN-
KANT MET BOOMSTAM-
MEN VERSTEVIGEN...

DE HOPIS
ZIJN KUNSTE-
NAARS WAAR
HET AARDE-
WERK BETREFT.
AL HUN POT-
TEN ZIJN
ZUIVER HAND-
WERK!...

DE HOPIS GEBRUIKEN OOK
HUN HANDEN OM DE MAÏS TE
MALEN, DIE HUN VOOR-
NAAMSTE VOEDSEL IS...

